



Misli Thoughts

JULIJ - AVGUST 2018
ŠTEVILKA - NUMBER 4
LETO - YEAR 67

<http://www.glasslovenije.com.au>
PRINT POST
PUBLICATION NUMBER 100004295



Misli julij - avgust 2018 VSEBINA

- 3 Srečanja in slovesi
- 4 Plenarni svet 2020
- 5 Molitev za Plenarni svet
- 6 Marijino vnebovzetje
- 7 Archbishop Peter A. Comensoli's Mass of installation homily
- 9 Pater Valerijan (Jožef) Jenko OFM OAM
- 13 Pridiga nadškofa msgr. Stanislava Zoreta pri pogrebni maši p. Valerijana
- 15 V slovo p. Valerijanu Jenku
- 17 Spomin na p. Valerijana Jenka
- 20 Our Beloved Father Valerijan
- 21 Izpod Triglava
- 25 Slovenian Mission Sydney
- 32 Iz Kraljčine dežele – Queensland
- 35 Slovenian Mission Adelaide
- 39 Življenje pri Slovenskem društvu Sydney
- 42 Utrinki Cilke Žagar iz Lightning Ridge
- 44 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 50 Slovenian Mission Melbourne
- 60 Slovenska igralska skupina Melbourne

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI
ZGORAJ: Zlato mašo je obhajal pater Lavrencij Anžel v svoji rojstni župniji Sveta Trojica v Slovenskih goricah v nedeljo, 1. julija 2018.

Foto: Marija Anžič.

Pater Lavrencij je v letih 1975 do 1979 deloval s p. Valerijanom v Merrylandsu. Sedaj deluje v Kamniku, kjer so mu pripravili slavlje v nedeljo, 17. 6. 2018. SPODAJ: Cerkev svetega Rafaela v Merrylandsu obhaja letos 45. obletnico blagoslovitve. Zgradili so jo rojaki ob vodstvu p. Valerijana Jenka OFM OAM, ki je letos 15. junija v Ljubljani končal svoje zemeljsko romanje.

Foto: Florjan Auser.

SPOMINSKE ZNAMKE ZA ZLATI JUBILEJ CERKVE V MELBOURNU

Alexander Slavec, član Pastoralnega sveta Slovenskega misijona v Melbournu, je predlagal, grafično oblikoval in se dogovoril z upravo pošte Australia Post za izdajo spominskih znamk ob 50-letnici blagoslovitve prve slovenske cerkve v Avstraliji kot darilo našemu misijonu. Hvala!



Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Maria Iskra. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address):** MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | **Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2018** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail: skovacic@optusnet.com.au** | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Srečanja in slovesi

Slovensko poletje zvabi marsikakšnega rojaka, ki še lahko potuje, da obišče svoj rojstni kraj, se sreča z domačimi, sorodniki in prijatelji, se ustavi v prelepih slovenskih biserih, poroma v Božja in Marijina svetišča, ki jih je polno na vseh koncih Slovenije. Tujci, ki obiščejo našo Slovenijo, obstrmijo nad lepotami naše dežele: majhna, a tako raznolika in nadvse lepa. Naše gore in hribčki, posejani z vinogradi in mnogimi cerkvicami, na mnogih križpotjih pa sveta znamenja križev in kapelic. Vse čudovito obnovljeno. In človek se čudi, da se v tej deželi ne sme v parlamentu spregovoriti: Bog blagoslovi Slovenijo! Da je to protiustavno, kot je bilo rečeno julija letos ob začetku nastopa novega parlamenta, ki je bil izvoljen 3. junija letos.

Toda v moji deželi je še veliko ne samo lepega, ampak tudi dobrega. Bog daj, da bi to vedno bolj zmagovalo. Človek bi si želel širine duha, ne enoumnosti, ampak širine duha, ki zna sprejemati tudi drugačnost, se pogovarjati v spoštovanju in ob tolikih skupnih težavah in radostih graditi srečo za vse. Vsi smo skupaj samo sopotniki le nekoliko let na tem našem skupnem popotovanju iz Očetovih rok v Očetove roke. Pa to verujemo in sprejemamo ali pa ne. Tej resnici se ni mogoče izogniti in ji ne uiti. Ob mojem zadnjem letošnjem obisku Slovenije sem srečal mnogo dobrih ljudi, ki napravljajo domovino prijetno. Po petdesetih letih smo se srečali v glavnem že kot upokojenci nekdanji sošolci, ki smo pred petdesetimi leti končali osnovno šolo v Stopičah pri Novem mestu. Kako smo bili veseli, da je bila z nami tudi naša nekdanja učiteljica Slavka, ki nas je spremljala od 3. do 8. razreda. Na Brezjah sem se na 50. romanju invalidov in starejših srečal s trpečimi in preizkušanimi brati in sestrami, ki z vdanostjo nosijo svoj križ bolezni in let. Dan pred njegovo smrtjo sva se z misijonarko Marijo Anžič srečala s p. Valerijanom. Kako je bil vesel obiska! Naročil je pozdrave za vas, dragi rojaki v Avstraliji. Zdaj nas že spremlja z nebeških razgledov.

Nadvse, se razume, je bilo radostno ponovno srečanje z mamo. Na prvi petek v juliju, 6. julija 2018, smo bili zbrani v naši župnijski cerkvi Marije, Tolažnice žalostnih v Stopičah. Zbral sem družine mojih dveh bratov Jožeta in Toneta ter sestre Marije, 40 nas je bilo, da smo se s sveto mašo Bogu zahvalili za maminih – na tisti dan je imela točno 95 let, 5 mesecev in en teden. Prelepo duhovno srečanje. Mama je bila neverjetno čila in vesela in najboljša pevka pri maši. Potem smo še pozno v noč posedeli v restavraciji Prepih. In v nedeljo še eno veselo srečanje z njo na prelepem razgledu na Vrh pri Jožetovi zidnici. Kdo bi si mislil, da bo to naše zadnje srečanje, ki je vodilo v slovo. Štiri dni pozneje je že odšla v Očetovo hišo.

Milost srečanja in milost slovesa!

Tako se naša srečanja prelivajo v slovo in slovo, tudi tisto zadnje, v novo srečanje; tisto zadnje slovo pa v nebeško srečanje. Z leti vsi bolj spoznavamo, da je že veliko naših sorodnikov, prijateljev in sopotnikov tam, kamor mi šele moramo priti.

Naj bo vse v življenju milost – srečanje in slovo.

Veliko lepih in prijaznih srečanj Vam želim.

Bog živi!

pater Ciril

PLENARNI SVET 2020

Cerkev v Avstraliji se pripravlja na PLENARNI SVET 2020. Gre za srečanje oziroma srečevanje škofov, duhovnikov, redovnikov in vernih laikov, ki bo načrtovalo prihodnost Katoliške Cerkve v Avstraliji.

Plenarni svet (lahko bi ga imenovali tudi Plenarni zbor ali Sinoda) ne bo razpravljal o katoliškem nauku, ima pa moč, da določi strukture ter načine in pravila, po katerih se bo Cerkev v Avstraliji ravnala v prihodnjih desetletjih, morda stoletjih. Njegovi sadovi se bodo zato dotaknili vsakega katoličana v Avstraliji. Zadnji plenarni svet je bil v Avstraliji leta 1937.

Papež Frančišek ja zapisal: *»Naše mesto v zgodovini se je spremenilo. Stvari, za katere smo bili prepričani, da se ne bodo nikoli zgodile ali jih ne bomo nikoli doživeli, doživljamo sedaj in si niti ne drznemo predstavljati prihodnosti. To, kar se nam je zdelo nekaj povsem normalnega (družina, Cerkev, družba, svet) ni več to, kar je bilo. Ne moremo enostavno čakati, da bi takšno stanje minilo in si utvarjati, da se bodo stvari vrnile na staro, kot so bile nekdaj.«*

Primer tega dogajanja je redefinicija zakonske zveze v Avstraliji. Kulturnega okolja, ki ga živimo danes, leta 1937, ko je bil v Avstraliji zadnji Plenarni svet, ne bi prepoznali in si ga ne bi mogli niti predstavljati. Očitno načini, kako katoličani danes izražamo in živimo svoje upanje, v današnjem svetu niso učinkoviti.

Beseda *Plenarni* pomeni *ves, popoln, odprt*; pomeni, da lahko vsakdo pove svoje mnenje in zastopa svoje stališče, za kar bo priložnost **v triletnem procesu: prvo leto je »leto poslušanja«**, kar se bo dogajalo preko odprtega dialoga in poslušanja. Povabljeni smo, da prisluhnemo Bogu s tem, da poslušamo druge. **Sledilo bo »leto razločevanja«** in ponovnega poslušanja, ko se bodo zbrale vsebine o katerih se je razpravljalo in določila se bodo vprašanja, ki jih bo Plenarni svet obravnaval. **Nato bo »leto predlaganja«**, ko bo v oktobru 2020 v Adelaidi prvo zasedanje plenarnega sveta, v maju 2021 pa drugo, verjetno v Sydneyju.

Dogajanje vodijo in spremljajo trije organi: Delovno vodstvo Plenarnega sveta, izvršni odbor in komisija škofov, katere predsednik je Mark Coleridge, nadškof v Brisbanu in predsednik Avstralske škofovske konference.

Geslo Plenarnega sveta je: »Prisluhnimo, kaj govori Duh!«
(prim. Raz 2,7).

Podprimo dogajanja Plenarnega sveta z molitvijo, naj ponovno zaneti ogenj duha Cerkve v Avstraliji, da bo sposobna evangelizirati kulturo današnjega sveta in časa, ki se oddaljuje od krščanskega pogleda na svet in krščanskih vrednot.

MOLITEV ZA PLENARNI SVET

Pridi, Sveti Duh binkošti.

Pridi, Sveti Duh te Južne Zemlje!

O Bog, blagoslovi in poveži vse ljudi v Avstraliji in nas vodi, ko stopamo Plenarnemu svetu naproti. Podari nam milost, da bomo videli tvoj obraz v bratih in sestrah in čutili Jezusa, ki nas spremlja na poti.

Daj nam pogum, da bomo razodevali svoje misli in ostali zvesti tvoji resnici. Daj nam ušesa, ki bodo s ponižnostjo poslušala druge in preudarno srce, ki bo slišalo, kaj nam ti govoriš. Vodi svojo Cerkev v upanja polno prihodnost, da bomo živeli v veselju evangelija.

To te prosimo po našem Gospodu Jezusu Kristusu, ki je hrana na naši poti od vekov na veke. Amen.

**Marija, Pomoč kristjanov – prosi za nas!
Sv. Mary MacKillop – prosi za nas!**

PRAYER

**Come, Holy Spirit of Pentecost.
Come, Holy Spirit of the great South Land.**

O God, bless and unite all your people in Australia and guide us on the pilgrim way of the Plenary Council. Give us the grace to see your face in one another and to recognise Jesus, our companion on the road.

Give us the courage to tell our stories and to speak boldly of your truth. Give us ears to listen humbly to each other and a discerning heart to hear what you are saying.

Lead your Church into a hope-filled future, that we may live the joy of the Gospel. Through Jesus Christ our Lord, bread for the journey from age to age. Amen.

**Our Lady Help of Christians - pray for us.
St. Mary MacKillop - pray for us.**

MARIJINO VNEBOVZETJE

Sredi meseca avgusta praznujemo največji Marijin praznik – Marijino vnebovzetje. Romarji bodo napolnili slovenska Marijina svetišča in obnovili posvetitev slovenskega naroda Materi Božji. Najbolj slovesno je seveda vsako leto v slovenskem narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah. Vsaj v duhu bomo poromali tja tudi mi. Romarski shodi so bili in so v glavnem še vedno pričevanja zaupne vernosti slovenskih ljudi. Dobro čutijo, da je Marija Mati in da kot taka ve, kaj njeni otroci potrebujejo. Njihove prošnje posreduje svojemu vsemogočnemu Sinu. Marijino poveličanje je zmagoslavje ljubezni: ljubezni Marije do Jezusa, ljubezni Jezusa do Marije. Praznik tolažbe in poguma. Marija je do zmagoslavja šla preko Kalvarije. Imeti moramo pogum živeti, pa tudi pogum umreti.

Junija letos smo v uredništvo Misli prejeli prijazno pismo z Japonske: 4. junija 2018 ga je napisal jezuitski pater Vladimir Kos, ki že mnoga desetletja deluje na Japonskem kot profesor, misijonar in pesnik.

Takole piše:

Prečastiti, dragi urednik »Misli«! Najprej Boglonaj za redne pošiljke »Misli« - pomagajo mi ostati v stiku s Slovenci v novi deželi, podobno kot sem jaz v tuji deželi, vendar vesel svojega misijonskega poklica.

V majsko-junjskih Mislih je kar nekaj lepega o naši dragi Mariji Pomagaj – čestitam piscem! Rad bi se jim pridružil in Vam pošiljam pesem Mariji Pomagaj v čast – toda podvrženo sodbi gospoda urednika, ali je za Misli ali ne; z urednikom se popolnoma strinjam.

ODTLEJ SI SMEHLJAJE MARIJA POMAGAJ

Oj, harfa, zapojva Mariji Pomagaj v imeni Slovencev, kjerkoli živé – kako si nam ljuba, kako si nam draga: nebeške je Matere Tvoje Srcé!

Odkar naši predniki križ so izbrali, dokaz, da naš Jezus od mrtvih je vstal, so Tebe kot Mamo nebeško poznali – nihčé ni brez Tvoje dobrote ostal!

Po mnogih stoletjih se krik je zaslišal: »Marija, pomagaj z nebeško močjo!« In čudež bolnikovo bol je utišal – Tvoj Sin Te uslišal je z ljubeznijo.

Odtlej si smehljaše »Marija Pomagaj« - kot takšni Ti ustnice naše pojó. Ljubezen je Bog in zato si Mu draga – naj naša se srca odevajo z njo!

V Gospodu vdani Vladimir Kos.

Spoštovani, prečastiti in dragi pater Vladimir Kos, iskrena hvala Vam za Vaše misijonsko in znanstveno delo kot dolgoletni profesor v Tokiyu in skrbni ter ljubeč varuh in negovalec slovenske besede. Mnoge Vaše pesmi smo objavili že tudi v Mislih, brali smo jih v ameriški reviji Ave Maria in seveda v Vaših zbirkah, ki so jih natisnili v domovini Sloveniji. Zahvaljujemo se Vam za novo pesem, ki bo prvič objavljena v Mislih, in naj ponese našo ljubezen in hvaležnost Bogu po Mariji Pomagaj. Bog naj blagoslavlja Vaše delo in navdihuje Vašo in našo hvaležnost za vse darove, ki jih prejemo iz dneva v dan po Njegovi veliki dobroti. Oglasite se še. Bog živi!

Urednik pater Ciril A. Božič OFM

Archbishop Peter A. Comensoli's Mass of Installation homily

St. Patrick's Cathedral, Melbourne, Wednesday, 1st August 2018

We can be reasonably confident that the Apostle Paul's determination to get to Rome was not for the spaghetti and coffee. St Paul's extraordinary missionary journey of faith took him from Jerusalem, and the Semitic world of the one true God, through Athens and the Greek world of the intellectual gods, to Rome and the cultural world of the political gods. Paul always saw it as God's intention to get him to Rome. For it would be from Rome that he could bring the name of Jesus Christ from the peripheries into the centre of the world. He was certainly determined, even driven, to proclaiming Christ with gospel boldness; there was a deep intentionality about all he did. Paul was unfailingly open and accountable for what he had been given in Christ.

He was a man who boldly carried the yoke of the crucified Christ, both as a burden and a joy, but was also a man of deep sensitivity, being gratefully encouraged, as we heard, from the Christian community he was soon to live and die among. For its part, the Church in Rome had known of Paul for some time and were eager for his coming. They were a community of many languages and faces: Jews, Gentiles, Asiatic, Middle Eastern, African, European – citizens and immigrants from all over the empire. The Church in Rome was young and vibrant, though somewhat messy and not without its struggles.

They had found in Christ a way of living a common life in friendship, amid the disorienting and fragmenting commotion of a world – and worldly – city. Here were a people who had been found by God, and worthy to be considered a pearl of great

price. These were the faithful to whom Paul had been anointed and sent by God. His final missionary journey to them, made as a 'prisoner in the Lord,' passed from Israel, through the Mediterranean, and on to Italy. He survived starvation, shipwreck and a deadly snake bite (on Malta, of all places!), until, around the year 60AD, as St Luke rather casually observed: And so we came to Rome. In our own way, and in this time and place, we are at a Pauline/Roman moment, you and me.

This particular successor of the Apostles, who began his missionary journey in Wollongong, having travelled via Broken Bay, has come to Melbourne. I am a sinner, who has been found by God, and now sent to you. And you? You are God's own people, living in this metropolis of the south. You carry the wounds and grief of a shameful past, yet you have stood up tonight to be countered as friends of God.

As the Romans gathered from the far reaches of that great city, so you have gathered from up north beyond Mount Macedon, over into the east past the Dandenong Ranges, out west from Geelong and Port Philip Bay, down south along the Mornington Peninsula, and everywhere in between. You are the living Church in Melbourne, who have also been found by God, and are now welcoming me. Like Luke before us, now we might say: And so we come to Melbourne. But how do we proclaim a Gospel from the peripheries into the centre? How do we speak of grace and mercy in a diverse society? How do we become signs of hope and joy in a culture of rival visions?

Though we need accountable structures to do this, the Church is not an institution; though we strive to do good works, we are not an NGO; though we have things of beauty to show, we are not a museum. The Church we belong to is a 'she', not an 'it'; a living person, not a lifeless thing. We are a pilgrim People of God, called to be missionary disciples. We are the Body of Christ, where the weakest and most vulnerable have the places of honour. We are the Temple of the Holy Spirit and stewards of God's grace.

Our common task, then, is a missionary one. We have been anointed and sent with the gospel of Jesus Christ into our families, our local neighbourhoods, and the wider society. How do we do this? Well, a good start might be to get the soil of our culture under our fingernails as we plant seeds of grace and peace. Pray for one another; befriend each other. Forgive, and seek forgiveness. Barrack for Gospel Joy, not just your footy team. Make mercy is our calling card and healing our gift. Be open, warm and honest in the way we attend to others. Nurture a faith that trusts, a hope that encourages, and a love that is tender. This is what it means to proclaim Jesus Christ, because it is what Jesus Christ proclaimed.

We need only to take a first step. Here, in Melbourne, we have a home-grown example of one such first-stepper, Mary of the Cross MacKillop. Just up on Brunswick St, in the ACU quadrangle you will pass on the way to the reception this evening, there is a statue of a young Mary on the threshold of saintliness. She is sitting on a bench looking out, poised for her future, about to get on the move. I've come from the city where Mary completed her missionary journey, to the city where she began it. You are the Church that produced Australia's first saint. And as

Mary sits eager and expectant to what lies before her, I now join you on this threshold, poised in anticipation of what we are to do in Christ Jesus.

So, Church of Melbourne, may I claim a newbie's boldness and remind you of what I already know about you? You are a Church that can produce great fruits. You have it in you already to do this, for you – we – are saint whisperers here! As you pass Mary's statue tonight, or on some other occasion, go and sit with her. Look out with her. Get up with her. Our time has come to see the gospel need, and do something about it. Yes, we carry great wounds and griefs, and faith can be such a struggle, but we – the Church in Melbourne – can be young again, in Jesus Christ. May we prefer nothing to Him, for He prefers nothing to us.



Marija Godec iz Canberre ter trije nekdanji sydneyški pastoralni delavci: s. Francka Žižek, zlatomašnik pater Lavrencij Anžel, s. Marjeta Domanjko po slovesnosti zlate maše pri Sv. Trojici v Slovenskih Goricah.



Pater VALERIJAN (JOŽEF) JENKO OFM OAM **rojen 6. 1. 1926 Ljubljana – umrl 15. 6. 2018 Ljubljana**

V petek, 15. junija 2018 zgodaj zjutraj je v samostanu Marijinega oznanjenja v Ljubljani odšel domov k Očetu frančiškan p. Valerijan Jenko, dolgoletni izseljenski duhovnik med Slovenci v Ameriki in več kot pol stoletja v Avstraliji.

Pater Valerijan se je rodil 6. januarja 1926 v Ljubljani kot tretji od sedmih otrok očetu Jerneju in mami Katarini, rojeni Narobe, in pri krstu v bolnišnični kapeli dobil ime Jožef. Oče in mama sta bila oba po rodu iz Mavčič. Oče je nekaj časa delal v rudniku v Rocksprings, Wyoming, ZDA, in s prihranki kupil hišo v Šiški na tedanji Sv. Jerneja cesti. Joža, kakor so p. Valerijana klicali domači, je osnovno šolo obiskoval v Šiški in bil eden od prvih ministrantov župnije sv. Frančiška.

Pater Filip Rupnik se poslavlja od patra Valerijana.



Živo se je spominjal otroških let, raznih dogodivščin in slovesnosti, evharističnega kongresa leta 1935, na katerem je tudi sodeloval, in kongresa Kristusa Kralja. Nadaljeval je meščansko šolo za Bežigradom.

O svojem Božjem klicu je pripovedoval: »Že v osnovni šoli sem kot ministrant začutil duhovniški poklic. Poklic mi je utrdila knjiga 'Jezus duhovniku' (Schrivers). Gospod Kompare, ki je bil vsak dan pri maši v Šiški in je imel pri redovnikih trapistih v Rajhenburgu sina Stanka - p. Kanizija, mi je izposloval, da sem bil sprejet pri trapistih v malo semenišče oziroma v gimnazijo. Ko sem doma to povedal, mi niso dovolili, ker sem bil premlad. Oče se je o mojem poklicu pogovarjal tudi s križniškim priorjem p. Valerijanom Učakom. Tokrat je nasprotoval moj starejši brat, ker je

bil to nemški viteški red. Odkar sem začel ministrirati v Šiški, kjer so frančiškanski patri vodili župnijo, sem se nagibal k frančiškanom. Navduševala me je njihova preprostost, prijaznost in zavzetost za dušno pastirstvo. Všeč mi je bil sveti Frančišek, ki sem ga poznal le s fresk p. Blaža Farčnika na stenah šišenske cerkve.»

Noviciat je začel 6. septembra 1943 v Novem mestu. Dne 3. oktobra 1943 so Nemci bombardirali Novo mesto, poškodovali samostan in novinca br. Valerijan Jenko in br. Danilo Sedlar ter magister p. Salezij Glavnik so se morali zateči v Šmihel in od tam v Kartuzijo Pleterje. Po nekaj mesecih so se vrnili v Novo mesto in 7. septembra 1944 sta novinca izrekla zaobljube. Brat Valerijan je bil v začetku leta 1945 vpoklican k domobrancem, pa je bil kmalu odpuščen, ker je zdravnik ugotovil, da ima razširjeno srce. Spomladi so se začeli domobranci, naši bogoslovci in gimnazijci ter številni Slovenci umikati čez ljubeljski predor na Koroško. Brat Valerijan je v Vetrinju zadnjič videl svojega brata Franceta, ki je bil vrnjen v Jugoslavijo in ubit. Bogoslovci so odšli v Schwaz, gimnazijci pa nadaljevali gimnazijo v taborišču Pientz-Pegetz in v Špitalu ob Dravi. Provincial p. Gracijan Heric je brate poklical v Bolzano, kjer je Valerijan začel študirati bogoslovje in 29. novembra 1948 izrekel slovesne zaobljube. Dne 10. decembra 1949 so se vkrcali na ladjo v Bagnoliju pri Neaplju, po desetih dneh pripluli v New York in 23. decembra 1949 prišli v Lemont pri Chicagu.

P. Valerijan je prejel mašniško posvečenje 18. maja 1952 v cerkvi sv. Andreja v Chicagu. Naslednjo nedeljo, 25. maja 1952, je daroval svojo novo mašo pri Mariji Pomagaj v Lemontu. Novomašniku je pridigal sovrstnik in šišenski rojak p. Mirko Silvester, slovesnost pa je po slovenskih običajih organiziral p. Bazilij

Valentin. Pater Valerijan je postal kaplan v župniji sv. Jurija v Južnem Chicagu. Že naslednje leto se je vrnil v Lemont, kjer je pomagal p. Baziliju pri urejanju mesečnika Ave Maria, v Marijinem svetišču in v drugih župnijah. Leta 1959 je odšel za kaplana v Johnstown, PA, odkoder je leta 1961 prvič obiskal Slovenijo in svoje domače.

Leta 1951 so naši bratje frančiškani začeli delovati med Slovenci v Avstraliji. Pater Bazilij je leta 1956 začel delovati v Melbournu. Pater Valerijan se je tudi priglasil, ko je p. Bernard Ambrožič ostal sam v Sydneyu, vendar ni dobil dovoljenja. »Takrat sem zadevo položil v Srce Jezusovo, v katerega vedno zaupam – naj se zgodi Božja volja.« Pisal je na Generalno kurijo v Rim in generalni minister mu je napisal obedienco za tri leta. V Sydney je priplul na ladji Oriana 23. oktobra 1963. Prvih sedem let je stanoval pri frančiškanih v Paddingtonu, odkoder je med tednom obiskoval



Nečakinja Anjolka Culjkar
se je poslovila v imenu domačih.

rojake po raznih taboriščih, maševal pri sestrah, ob nedeljah pa za naše rojake v raznih cerkvah v Sydneyu, Wollongongu, Canberri, Newcastlu. Vendar Paddington ni bila središčna točka za naše rojake, prav tako niso imeli svoje dvorane za prireditve po naših slovenskih običajih, v avstralskih cerkvah pa tudi niso vedno dobili ustreznih ur za bogoslužja. Zato je pater povabil naše rojake, da so začeli zbirati sredstva in misliti na lastno cerkev, dvorano in versko središče, začel je izdajati glasilo Rafael, ki izhaja še danes, in pisal raznim agentom. Med ponudbami, ki jih je dobil, je bila najboljša stara prezbiterijanska cerkev in hiša v Merrylandsu, v zahodnem delu Sydneya. Cerkev in hišo so kupili in obnovili, 31. decembra 1969 je cerkev blagoslovil avstralski frančiškanski provincial p. Ambrose Ryan. Naslednji dan, 1. januarja 1970, sta p. Valerijan in p. Bazilij darovala prvo sv. mašo in prvi otrok je prejel sveti krst. V naslednjih letih so zgradili nove prostore, staro cerkev obzidali in zgradili novo z dvema zvonikoma, ki jo je blagoslovil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič 14. januarja 1973. Čez deset let, leta 1983, je ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar blagoslovil novo dvorano za cerkvijo. Patrom so prišle na pomoč sestre frančiškanke Brezmadežnega spočetja, ki so skrbele za gospodinjstvo, katehezo, pevske zборе, varstvo otrok in za Slomškovo šolo slovenskega jezika. Sestre so delovale v Sydneyu 25 let, v Melbournu 26 let. »Delo sester je v zgodovini našega izseljenstva zapisano z zlatimi črkami,« je zapisal in večkrat dejal naš oče.

»Pater Valerijan je v tej cerkvi, ki so jo zgradili, okrasili, tako da velja za najlepši cerkveni prostor med Slovenci v Avstraliji, gradil tudi živo občestvo Cerkve, vsakega posameznika, kajti vsakdo, ki je prišel tja, je pri patru Valerijanu, ne da bi rekel

kakšno besedo, doživel dobrodošlico, vsak je bil lepo sprejet in vsakdo je, kakor smo slišali, dobil to, kar je potreboval: očeta, pomočnika, tolažnika, ali pa samo besedo, ki je segla v srce. «Stopil bom k temu oltarju živega Boga, živega občestva, ki ga gradim,« je dejal nadškof msgr. Stanislav Zore v homiliji pri pogrebni sv. maši. Pater Valerijan je bil res oče, brat, prijatelj sobratom, sestram, našim vernikom in še drugim, ki so ga poznali in še danes radi prihajajo v našo slovensko cerkev. Ljudem, ki so bili daleč od družine in domovine, je pomagal ohranjati vero, domačo besedo, ljubezen do domovine. Bil je velik zgled Samarijana, nikoli ni prezrl stiske in z nasmehom je sprejemal vsakega človeka, ki ga je srečal. Mnogim je bil duhovni voditelj, svetovalec in opora v daljnem svetu. Predvsem pa je bil velik molivec. »Če ne bi imel globoke vere in zaupanja, bi težko shajal oziroma bi bilo nemogoče. Veliko sem preklečal in presedel pred Jezusom v tabernaklju in pred Marijo Pomagaj. Potem je vse steklo in bilo je veliko lažje. Čutiš, da bremena ne nosiš več sam.«





Pater Valerijan je v naši cerkvi sv. Rafaela in v naši živi Cerkvi obhajal svoje jubileje, leta 1977 srebrno, leta 2002 zlato in leta 2012 biserno mašo. Ob sedemdesetletnici življenja je dobil visoko avstralsko odlikovanje za življenjsko delo v Avstraliji: Medal of the Order of Australia (OAM). Leta 2000 je prejel častni znak svobode Republike Slovenije za dolgoletno zaslužno delovanje med izseljenci v Avstraliji. Vsakih nekaj let smo ga srečali v domači frančiškanski provinci na sončni strani Alp, na naših Marijinih Božjih poteh, kjer se je spominjal naših rojakov, in v krogu svojih domačih, za katere je vedno imel veliko srce. Dne 23. junija 2014 se je spet odpravil v Slovenijo,

toda bil je že oslabil in po priporočilu zdravnika in po pogovorih s provincialom p. Stanetom Zoretom je ostal v Sloveniji. Prišel je v naš samostan pri Tromostovju v Ljubljani, kjer so bratje frančiškani z ljubeznijo skrbeli zanj, slovenski rojaki iz Avstralije, njegovi domači in znanci pa so ga pridno obiskovali. Lani 16. julija (2017) je v Šiški obhajal diamantno sv. mašo. »Čeprav se je večkrat počutil kakor Mojzes, ki je od daleč gledal obljubljeno deželo, ni bil pozabljen, rojaki ste ga pridno obiskovali in on je bil zvest Bogu in nam, v molitvi in spominjanju do konca. Hvala Vam, pater Valerijan! Hvala Vam, rojaki!« je v homiliji pri nedeljski sv. maši v slovenski cerkvi v Merrylandsu 17. junija dejal njegov naslednik p. Darko Žnidaršič. Naslednji mesec, 15. julija 2018, so se pri družinski sv. maši ganljivo spomnili našega duhovnega očeta še mlajši rodovi; pri tej sv. maši se nas je zbralo kar 300.

Pogrebno sv. mašo v cerkvi vseh svetih na ljubljanskih Žalah in pogreb v torek, 19. junija 2018, je vodil nadškof msgr. Stanislav Zore OFM.

V slovo so p. Valerijanu spregovorili gvardijan p. Ambrož Mušič, provincialni vikar p. dr. Robert Bahčič, provincialov

delegat v Avstraliji p. mag. Ciril A. Božič, ki je posredoval tudi sporočilo nekdanjega častnega generalnega konzula RS g. Alfreda Breznika AM v imenu slovenskega občestva iz Sydneya ter nečakinja Anjolka Culjkar. Naj se p. Valerijan spočije od dela in truda, uživa sadove in pri Bogu prosi, »da bi znali vedno živeti to daritev, da bi znali vedno znova stopati k oltarju, k Bogu veselja in radosti« (nadškof Stanislav Zore OFM).

p. Darko Žnidaršič OFM, Sydney

Pridiga nadškofa msgr. Stanislava Zoreta pri pogrebni maši p. Valerijana Jenka Cerkev Vseh svetih, Ljubljana – Žale, 19. junija 2018

Dragi Frančiškovi bratje, bratje duhovniki, spoštovane sestre redovnice, drage sestre pokojnega patra Valerijana, nečakinje in nečaki, drugi sorodniki, dragi vsi, ki ste se prišli posloviti od patra Valerijana Jenka, ki je na praznik sv. Vida, takrat, ko je dan najbolj dolg in ko noč postane najkrajša, vstopil v tisto dolgo dneva polnost luči, za katero nas je Bog ustvaril, za katero nas je Jezus Kristus odrešil in za katero nas Sveti Duh posvečuje. V berilu smo slišali besedo psalmista, ki vzklika k Bogu: »Stopil bom k Božjemu oltarju, k Bogu mojega veselja in Bogu moje radosti. Hvalil te bom s citrami, o Bog, o moj Bog!« (Ps 43 (42), 4).

Pater Valerijan je duhovniško pot začel še v tistem času, ko je duhovnik na začetku svete maše še pri oltarnih stopnicah molil besede tega psalma: »Stopil bom k Božjemu oltarju«. In pri novi maši, ki jo je imel leta 1952: 18. maja je bil namreč posvečen in 25. maja je obhajal novo mašo, kot je rekel p. Pavle, ne doma, ker to ni bilo mogoče, ampak v Lemontu, na ameriških Brezjah, tam je prvič kot duhovnik zmolil to molitev, pravzaprav iz srca zapel to molitev: »Stopil bom k Božjemu oltarju, k Bogu mojega veselja in moje radosti.« In to molitev je ponavljal skozi vse svoje življenje in to molitev mora skozi vse svoje življenje ponavljati vsak izmed nas, mi, duhovniki, in vsi bratje in sestre laiki: »Stopil bom k Božjemu oltarju, k Bogu mojega veselja in moje radosti.«

Verjamem, da je bil p. Valerijan tako poln moči, zaradi tega, ker je bil v resnici Bog

njegovo veselje in njegova radost: ne, da ne bi poznal skrbi; ne, da ne bi poznal križev; ne, da bi ne šel skozi preizkušnje. Človekovo življenje in njegova pot skozi ta svet je zaznamovana s senco križa, na takšen ali drugačen način. Ampak, ker je bil Bog njegovo veselje in Bog njegova radost, ga ničesar od tega ni moglo zaznamovati, ničesar ni moglo pustiti gore v srcu, ampak je razdajal veselje, je razdajal radost. In zato, bratje in sestre, naj bo tudi za vsakega izmed nas Bog veselja, Bog radosti, kajti v Bogu postanemo radostni v vseh stvareh in v vseh ljudeh, saj v vseh spoznavamo čudovito Božjo ljubezen, njegovo neizmerno ustvarjalno moč in tolikokrat vso lepoto Božjega usmiljenja in odpuščanja. Zato tudi mi vedno znova stopajmo k oltarju, Božjemu oltarju, Bogu veselja in radosti.

K Božjemu oltarju je potem stopal skozi dolga desetletja kot duhovnik v različnih skupnostih za Slovence v Avstraliji, na poseben način v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v Sydneyu, ki jo je skupaj z občestvom Slovencev zgradil. Letos obhajamo 45 let od posvetitve te cerkve, kjer se je razdajal kot duhovnik in kjer je živel, kakor je ob njegovi biserni maši zapisala Martha Magajna: »Šestdeset let svojega življenja je posvetil slovenskim izseljencem, najprej v Ameriki in nato v Avstraliji, kjer je postal nadomestni oče, skrbnik, tolažnik in pomočnik vsem, ki so iskali nasveta, tolažbe in pomoči ali pa samo prijazno besedo v domačem jeziku,



kar je bilo včasih vredno več od zlata. Skoraj ni človeka med našimi izseljenci, ki ga pater Valerijan ni poznal. Njegova dobrota ne pozna meja.«

In v tej cerkvi, ki so jo zgradili, ki so jo okrasili, tako da velja za najlepši cerkveni prostor med Slovenci v Avstraliji, je gradil tudi živo občestvo Cerkve, vsakega posameznika, kajti vsakdo, ki je prišel tja, je pri patru Valerijanu, ne da bi rekel kakšno besedo, doživel dobrodošlico, vsak je bil dobrodošel, vsak je bil lepo sprejet in vsakdo je, kakor smo slišali, dobil to, kar je potreboval: očeta, pomočnika, tolažnika, ali pa samo besedo, ki je segla v srce. »Stopil bom k temu oltarju živega Boga, živega občestva, ki ga gradim.«

Ko so mu opešale moči in je prišel na zdravljenje, sva se velikokrat pogovarjala. Jaz sem ga pregovarjal, naj ostane doma, on... - on je pa hrepenel po Avstraliji. Najraje bi že z naslednjim letalom odpotoval. Priznam, da mu takrat v oslikovanju razmer in težav, na katere je in bo naletel, nisem prizanašal. Skušal sem biti čimbolj realističen in živo se spominjam trenutka, ko mi je rekel besedo: »Srce bi šlo nazaj, takoj bi šlo nazaj, razum mi pa pravi, naj te poslušam in ubogam,« in takrat sem patra

Valerijana doživel kot zelo velikega. To je bila čisto posebna pot, čisto poseben oltar te daritve, ko je videl in vedel, kaj želi srce in hkrati je prisluhnil razumu, prisluhnil moji besedi, prisluhnil besedi tolikih, ki so mu bili blizu in so ga obiskovali pri Marijinem oznanjenju. »Srce želi nazaj, razum pa pravi, naj ostanem!« Kolikokrat tudi mi, dragi bratje in sestre, doživljamo to razpetost, med srcem in pametjo, med željo in spoznanjem in kolikokrat bi bilo v resnici dobro, da sledimo spoznanju, da sledimo razumu, ne da bi zatajili srce, kakšna daritev se tako daruje in p. Valerijan je to daritev daroval in končno je proti koncu svojega življenja začel pakirati, prijemal je stvari, jih zlagal in se je pripravljal na pot. Spet bi šel za srcem, spet bi šel v njegovo Avstralijo, ki jo je tako neizmerno ljubil, ampak, Gospod ga je pripravljal na pot tiste zadnje daritve, ko stopiš čisto drugačen k oltarju, ko se ti Bog tvojega veselja in tvoje radosti razodene iz obličja v obličje, in ko ostrmiš, kako neizmerno lepši, večji in bolj ljubeč je tisti, za katerega si vse življenje živel in po katerem te je vse življenje žejalo. Na god sv. Vida, 15. junija, se je za življenje p. Valerijana zagrinjalo pretrgalo na dvoje, nobene ovire več med njim in Očetovim obličjem, nobene teme več med njegovim

srcem in naročjem živega Boga. Vstopil je v to daritev, v kateri življenje postane izpolnjeno, daritev, v kateri se uresniči tudi v polnosti to, kar smo zaživali pri našem krstu in skozi vse zakramente, ko skozi Kristusovo smrt vstopimo v njegovo in naše vstajenje. In prav je, dragi bratje in sestre, da vedno znova pripravljamo to popotnico za zadnjo daritev, za tisto zadnjo pot po stopnicah k oltarju, na vrhu katerih se izročimo do konca Gospodu Jezusu

V SLOVO PATRU VALERIJANU JENKU OFM OAM

Alfred Brežnik AM

***Pater Ciril je posredoval to sporočilo ob koncu pogrebne maše
v cerkvi Vseh svetih na Žalah, 19. junija 2018***

Od našega dragega patra Valerijana se naše občestvo pri Sv. Rafaelu v Sydneyu v Merrylandsu ali v Veselovem, kot je ta kraj poimenoval pokojni pater Bernard Ambrožič, poslavlja že drugič. Prvič je to bilo 23. junija 2014, ko je odšel samo na obisk in kratek oddih v svojo rodno Ljubljano k sorodnikom in bratom frančiškanom. Čeprav ne pri najboljšem zdravju, je šel na pot in se seveda nameraval vrniti, vendar je usoda ali pa Božja Previdnost hotela, da do tega ni prišlo. Pater je v domovini še bolj zbolel in zdravniki v Sloveniji so mu odsvetovali povratek v Avstralijo. Tako je ta začasni obisk postal usoden in pater se k nam ni več vrnil. Tako do pravega slovesa od Avstralije, oziroma naše skupnosti, sploh ni prišlo, na veliko žalost vseh prizadetih: našega občestva pri Sv. Rafaelu, kakor tudi patra samega. Občutek krivde, da zanj nismo dovolj naredili, nas je vse zajel, čeprav smo se zavedali, da take nege, kot so mu jo nudili bratje frančiškani v samostanu na Prešernovem trgu, pri nas ne bi mogel imeti. Da bi ta občutek krivde nekoliko omehčali, smo se mnogi rojaki odločili, da ga bomo pa zato mi obiskovali, ko bomo v Ljubljani. Tako je v zadnjih štirih letih bivanja v Ljubljani svojega dušnega pastirja, dragega očeta Valerijana,

Kristusu in našemu Očetu. In prosim p. Valerijana, naj s svojo prošnjo pri Bogu prosi, da bi znali vedno živeti to daritev, da bi znali vedno znova stopati k oltarju, k Bogu veselja in radosti, da bi znali igrati in peti na citre našemu Bogu in da bi tudi v tem trenutku žalosti ob slovesu v nas svetila ta naša luč, ta svetloba prihodnosti, upanja, življenja vsemogočnega Boga samega. Amen.

obiskalo nešteto avstralskih rojakov. Pater je bil teh obiskov zelo vesel – prinašali so mu pozdrave in novice našega občestva, ki ga je pater zelo dobro poznal in imel rad. Pater je imel izreden spomin, vedel je imena vsakega posameznika v skupnosti, od starih staršev, staršev in otrok – kar tri rodove. Vse ga je zanimalo, vse je poznal. Nanj so se za razne informacije o Slovencih obračali vsi: posamezniki, ki so iskali svojce, razni uradi, slovenske in avstralske oblasti in drugi. Ko sva ga z ženo Jeni ob najinem zadnjem obisku Slovenije lani jeseni obiskala, nama je rekel, da bi se rad vrnil ali vsaj še enkrat obiskal 'svoj dom' pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Po enainpetdesetih letih bivanja v Avstraliji ni nič čudnega, da se je počutil tudi Avstralca, saj je bil tudi državljan Avstralije, odlikovan z redom 'Medal of the Order of Australia' (OAM). Pa tudi rojstna domovina ga je odlikovala s 'Častnim znakom svobode Republike Slovenije'. Od svetega očeta Janeza Pavla II. je prejel papeški blagoslov. Prejel je še tudi mnoga druga priznanja.

Ja, pet desetletij je velik del človeškega življenja, za našo občestvo pa kar celo obdobje. Pater Valerijan je prav gotovo bil najbolj prepoznavna in najbolj priljubljena osebnost naše slovenske skupnosti tega



obdobja. S svojim značajem, večnim nasmeškom in frančiškansko 'omiko' je pritegnil vsakogar – verne kot neverne. Že kot osnovnošolec se je nagibal k frančiškanom; navdušila ga je njihova preprostost, prijaznost in zavzetost za dušno pastirstvo, življenje po evangeliju, predanost Bogu, plemenitost, pomoč sočloveku in dobra volja. Vse to je pater Valerijan tudi živel in zato so mu ljudje vedno zaupali ter radi darovali za potrebe Cerkve.

Pa pogledjmo, kaj vse je zgradil: Poleg cerkve sv. Rafaela in ostalih poslopij, je po zgledu sv. Frančiška gradil tudi Cerkev iz ljudi – živo Božjo hišo, kot jo imenuje sv. Frančišek. Seveda so mu veliko že prej pripravili in pripomogli njegovi predhodniki, predvsem sobratje patri frančiškani. Vendar je njegova zasluga, da je bil misijon sv. Rafaela dograjen in je polno zaživel. Pri svojem delu je imel veliko podpore skupnosti, ki je takrat bila številčno veliko močnejša kot danes. Se je pa pater od vsega začetka poleg pastorage vključil še v ostale dejavnosti slovenske skupnosti. Še, ko je bil v Paddingtonu, se je že vključil v 'Akcijsko za Dom' (gradnjo prvega slovenskega doma v Sydneyu – Slovensko društvo Sydney), kot član in pozneje še kot eden od treh zaupnikov.

S postavitvijo cerkve, dvorane in sestrške hiše je Merrylands postal versko-kulturno središče naše skupnosti. Tu so se prirejale razne prireditve, proslave, razstave, dramske predstave in zabave. V misijonu je domovala Slomškova šola, igralska skupina, pevski zbor, HASA arhiv, in še bi lahko našteval – in vse to v največji meri po zaslugi patra Valerijana. In da ne pozabimo, pater je bil tudi aktivni podpornik slovenske osamosvojitve. Dvorano in druge prostore je dal na razpolago za razne sestanke in prireditve v tem kritičnem času za našo domovino. Prav tako v času olimpijskih iger v Sydneyu leta 2000 in pomembnih obletnicah slovenske državnosti.

Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti na njegovo osebno pomoč bolnim, ostarelim in predvsem tistim, ki se najdejo v vsaki skupnosti – obolelih zaradi psihičnih ali drugih motenj, in si ne morejo pomagati sami. Nešteti so primeri, ko so pri njem iskali poleg vseh drugih pomoči, tudi finančno. Za vsakega je vedno našel tudi to. Enkrat sem to zgodbo že nekje omenil: zgodilo se je v prvih letih, ko je še bival v Paddingtonu. Mlajši moški, ki je pri patru vsakega toliko časa iskal finančno pomoč in jo tudi vedno dobil. Tokrat je, morda kot izgovor, denar potreboval za novo srajco, ker je tista, ki jo je nosil, dotrajala. Ker pater takrat ni imel denarja, mu je dal kar eno svojih srajc. - Ja, takšen je bil naš pater. Nikogar ni pustil praznih rok. Imel je res veliko srce!

Lahko bi še pisal in govoril o patru Valerijanu in njegovem dobrem delu, pa vem, da bodo marsikaj zanimivega iz njegovega življenja in dela med nami v občestvu pri Sv. Rafaelu v Sydneyu povedali še drugi.

Tokrat nas je ta nepričakovana in žalostna vest, ki smo jo prejeli iz Ljubljane v petek zjutraj, 15. junija 2018, da je naš dragi dušni pastir, oče Valerijan, za vedno zatislil oči, globoko pretresla. Odšel je k svojemu velikemu Učitelju, Božjemu Sinu Jezusu Kristusu, katerega je tako neizmerno ljubil.

Dragi oče Valerijan! Hvala Vam za vse, kar ste dobrega storili za naše občestvo pri Sv. Rafaelu! Počivajte v miru in prosite pri Bogu za nas!

Naše globoko sožalje vsem patrovim sorodnikom, sobratom frančiškanom, prijateljem in vsem, ki so ga imeli radi.

**Fredi Brežnik z družino,
v Sydneyu, 18. junija 2018**

Minister Gorazd Žmavc je slovenski skupnosti v Avstraliji in slovenskim frančiškanom ob izgubi p. Valerijana posredoval sožalno pismo.

SPOMIN NA PATRA VALERIJANA JENKA

15. julija 2018 v Slovenskem misijonu Sv. Rafaela, Merrylands

Piše Martha Magajna, fotografije Ciril Košorok, Andrew Šuber in Jordan Covich

Druga generacija Slovencev v Sydneyu je nadvse uspešno organizirala spominsko slovesnost za našim ljubljanim očakom slovenske skupnosti, našim verskim in duhovnim voditeljem, patrom Valerijanom Jenkom. Prvo tako slovesnost smo že praznovali v cerkvi svetega Rafaela in v cerkveni dvorani nekaj dni po pogrebu patra Valerijana, ko so ga položili k večnemu počitku v torek, 19. junija 2018, na ljubljanskih Žalah. Njegova verska skupnost iz Merrylandsa, kateri je posvetil večji del svojega življenja, se je poslovila od njega s pogrebno mašo v četrtek, 21. junija 2018, in kasnejšo svečanostjo v dvorani misijona. Te svečanosti so se po večini udeležili sovrstniki p. Valerijana od blizu in daleč, ljudje, s katerimi je dolga desetletja delal in se veselil ob njihovem delu in življenju, njih družinah in uspehih, rojstvih in pokopih, v dobrem in slabem in

skoraj vsakega v tem občestvu je poznal, kot da je bil član njegove družine. Četrtek je bil delovni dan in svečanosti se niso mogli udeležiti naši mladi, v Avstraliji rojeni s slovenskim poreklom, vzgojo in tradicijami, mladi, ki jih je p. Valerijan krstil, jih vodil skozi zakramente prvega svetega obhajila, birme, jih poročil, jim krstil otroke in jim pogosto svetoval ter vodil na njihovih poteh. Med njimi se je dvignil množični protest, da je bilo slovo od ljubega patra pripravljeno na delovni dan, ko se oni niso mogli posloviti od njega in mu še zadnjič povedati, kako veliko jim je vsem pomenil.

Že pred desetletji se je iz druge generacije oblikovala skupina mladih avstralskih Slovencev, ki jim ni bilo težko ob svojem zelo polnem delovnem času in družinskih obveznostih del svojega časa posvetiti



Skupina voditeljev akcije druge generacije v slovo p. Valerijanu.

svojim narodnim koreninam in ohranjanju slovenskih tradicij, zgodovine in vrednosti. Ta skupina je že večkrat prej prevzela nalogo organiziranja druge slovenske generacije za skupno akcijo, kot je bil na primer mladinski koncert ali akcija za ohranitev slovenskega dela pokopališča na Rookwoodu.

V skupini organizatorjev so bila znana imena, potomci družin aktivnih v zgodovini naše skupnosti: Mark in Irena Stariha, Mirjam, Henry in Jenny Stariha, Olga in Martin Konda, Tania Smrdel, Bogdan Bavčar, John in Dorothy Kobal, Judy Bavčar-Skubla z možem in veliko število njihovih potomcev tretje generacije. Svečanost se je pričela



s spominsko sveto mašo patru Valerijanu in s spomini na večje število drugih pokojnih, ki so bili kar vsi dobri prijatelji pokojnega patra. Za pripravo k svetemu opravilu je Damian Nemeš na nove orgle čudovito zaigral pesem *“K tebi želim, moj Bog”*. Sveto mašo sta nato spremljala oba pevska zbora, mešani zbor verskega središča in zbor Južne zvezde. Cerkev je bila nabito polna do zadnjega kotička, poleg rednih vernikov prve generacije je bilo prisotnih neizmerno

število mladih iz druge in tretje generacije. V cerkvi je bilo tako veliko ljudi, da sta pomagala patru Darku deliti sveto obhajilo tudi diakon Georges Tadourian iz melkitske skupnosti in Clara Bracar.

Po končani sv. maši smo odšli v dvorano, ki se je še bolj napolnila, če je to sploh



**Fotografije: K tebi želim, moj Bog -
z organistom Damianom Nemeš.
Pevski zbor Južne zvezde.
Pogled na polno cerkev.**



mogoče. Vodja pripravljalne skupine druge generacije, Mark Stariha, je pozdravil navzoče z zbirko spominov na patra Valerijana, sledili sta mu Irena Stariha in Mirjam Stariha, vsaka od njiju z zgodbami, ki so prikazovale primere njegove dobrote, prijaznosti in globokega poznavanja človeške narave in potreb vernikov.

Ogledali smo si film Florjana Auserja o življenju p. Valerijana, ki si ga druga generacija še ni imela priložnost ogledati. Od prvega do zadnjega posnetka je več stoglava množica spremljala podobe na velikem ekranu v spoštljivi in občuteni tišini in z velikim odobravanjem.

Višek čustvenega doživetja dneva pa je bil nastop harmonikarjev Martina Konda



**Rudi Črnčec, pater Darko in Martin Konda
so zapeli patru Valerijanu v slovo.**

in Rudija Črnčeca, od katerih je vsak predstavljal, prvi zgodnja leta in drugi kasnejša leta druge generacije. Skupaj s patrom Darkom so zapeli Avsenikovo pesem, katere tekst je bil kot nalašč za to priliko: *“Kadar bom vandral, vandral poslednjič, ko bom zaprl trudne oči, ko me pokrije zemljica rodna, nageljnov šopek naj grob mi krasi...”*

Ni mogoče opisati, kako so preproste besede pesmi prevzele poslušalce z močnimi občutki: žalost, spoštovanje, občudovanje, bolečina nad izgubo čudovitega človeka, vse to je marsikoga v publiko ganilo do solz. Ljudje so prišli ne samo iz Sydneya, temveč tudi iz vseh krajev, kamor je patra Valerijana zanesla pot v širokem verskem občestvu, iz Wollongonga, Newcastla, Brisbana, Canberre, Gold Coasta in od drugod; vsi so se želeli posloviti od dragega patra. Na koncu programa sta stopila na oder Mark Stariha in Alfred Brežnik AM - **(Foto levo)** ter pozvala vse prisotne, da skupaj nazdravijo spominu na patra Valerijana.



**Walter Šuber, Mirjam Klemen z Gold Coasta in
Kristina Šuber.
Levo: Martha in Lojze Magajna, Peter Krobe
ter iz Newcastla Marija in
Emil Grosman.**

Na isti dan smo se tudi poslovili od naše veleposlanice Helene Drnovšek Zorko, ki odhaja na novo delovno mesto.

Po koncu programa smo se zvrstili za samopostrežno kosilo in se v pogovorih spominjali p. Valerijana. Vodja prireditve, ki je tudi vice-konzul RS za NSW, Mark Stariha, se je zahvalil vsem navzočim za sodelovanje in izrazil upanje, da bo druga generacija, ki se je v tako velikem številu udeležila spominske prireditve,

Our Beloved Father Valerijan

Father Valerijan has been the heart and soul of the Slovenian community since the establishment in the early 1970s. The decades that followed saw him playing an integral and momentous part in bringing the community together and as a result numbers increased dramatically.

On the 15th June 2018 our mentor and leader sadly passed away peacefully in his home town of Ljubljana, Slovenia. Father Valerijan's devotion and service to the Slovenian church has been and will be remembered for years to come. As a result, young and old, 1st, 2nd and 3rd generation Slovenians paid their respects on the 15th July 2018 at a Memorial mass and wake. It was tremendous to see so many people attend the event, with not a seat to spare and people lining around the sides and up the stairs of the church. The atmosphere was truly amazing and as I walked through the front glass doors I knew how proud Fr Valerijan would have been. The Mass was extraordinary with mixed emotions and special thanks to Miriam Stariha and Judita Skubla for a heart touching tribute video about his life that brought tears to everyone's eyes as memories flooded back to our faithful and beloved Father Valerijan. There were many red eyes coming out of the church happy and sad for all the memories he created in our lives yet knowing he is no longer with us.

bila pripravljena vzdrževati medsebojne stike tudi ob drugih priložnostih, ki ne bodo tako tragičnega značaja. Povedal je tudi, da bo po obračunu stroškov ves preostali denar vložen v sklad za postavitev spominske plošče ali celo kipa v spomin patra Valerijana in jih hkrati pozval, naj si vzamejo pripravljene kuverte z naslovom in številko bančnega računa, na katero lahko pošljejo prispevke v ta namen.

Following the beautiful ceremony, we all gathered in the hall for lunch and presentations which was a chance for people to catch up with long time friends and share good times and memories of Father. There were heartfelt speeches and presentations by Irene and Mark Stariha, as well as Miriam Stariha and an additional video tribute created by Miriam and Judita in which all the Slovenian community gives thanks for their preparation and effort that went into the event. These events involve many hours of preparation and organisation from seating, catering and speeches and presentations. Watching the video of Father Valerijan speaking and everyone's contribution of photos brought tears to my eyes bringing back all the memories of the person he was and how committed he was to the Slovenian community through his caring and gentle nature.

Father Valerijan as for most of us has played an important part in my life through his words of wisdom and in particular marrying my parents, grandparents and baptizing practically everyone in my family. It has been an honour and privilege to cross paths with such a compassionate and dedicated man who has given so much to his community and I hope that we can all, especially my generation (3rd generation Slovenians) continue the work and church that Fr Valerijan started many years ago.

Jordan Covich, (3rd generation Slovenians)



PARLAMENTARNE VOLITVE 2018

V Sloveniji smo imeli 3. junija 2018 predčasne parlamentarne volitve, na katerih se je v državni zbor uvrstilo kar devet političnih strank. Zmagala je SDS Janeza Janše s 25-odstotno podporo volivcev; zbrala je kar četrtnino vseh glasov in si zagotovila 25 poslanskih mest. LMŠ Marjana Šarca ima 13 poslancev, SD Dejana Židana 10 poslancev, SMC Mira Cerarja 10, Levica 9 poslancev, Nova Slovenija 7 poslancev, Stranka Alenke Bratušek 5 poslancev, DeSUS 5 poslancev in SNS Zmaga Jelinčiča, ki se ji je uspelo vrniti v parlament, 4 poslance. Italijansko narodno skupnost v državnem zboru zastopa izolski podžupan Felice Žiža, madžarsko pa predsednik Pomurske madžarske samoupravne narodne skupnosti Ferenc Horvath. Udeležba na volitvah je bila le 52-odstotna.

SESTAVLJANJE KOALICIJE

Sprva najverjetnejši novi mandatar Janez Janša je kmalu po objavi rezultatov dejal, da vlada brez SDS glede na izide verjetno ni možna. Kot je dejal, bo SDS naredila vse, da sestavi stabilno vlado. K pogovorom so povabili vse stranke, tudi tiste, ki so že pred volitvami izključevale Janšo. Medtem je pobudo prevzel tudi drugouvrščeni, predsednik LMŠ Marjan Šarec. Vsem strankam, ki so se uvrstile v državni zbor, z izjemo SDS, je poslal pismo o nameri o sodelovanju. Tako se je oblikoval blok petih strank, Šarčeve LMŠ, trojčka, ki je sestavljal Cerarjevo vlado, a je ta odstopila in pustila zdravstveni sistem v razsulu (SMC, DeSUS in SD) ter Stranke Alenke Bratušek. Na svojo stran so skušale

pritegniti še NSi, ki je dejavno vstopila v pogajanja. Po zadnjem predlogu koalicijske pogodbe so ocenili, da bi morali doseči več predvsem na področju zdravstva, davkov in gospodarstva, sodstva, pokojninskega sistema, šolstva ter kmetijstva in podeželja. Ker do bistvenih premikov ni prišlo, se je svet NSi odločil, da zapusti pogajanja. Ker ne Janša ne Šarec nista imela zadostne podpore, predsednik države Borut Pahor ni podelil mandatarstva za sestavo nove vlade ne enemu ne drugemu. V drugem krogu se je pet strank, ki jim je med drugim skupno to, da zavračajo Janeza Janšo in ohranjajo dediščino revolucije, odločilo, da povabi v koalicijo Levico. Slednja ne namerava vstopiti v vladno koalicijo, je pa ponudila projektno partnerstvo manjšinski vladi, ki bi jo sestavilo že omenjenih pet strank. Levica bi podprla Šarca za mandatarja in sodelovala pri dogovorjenih projektih. Politiki pa tudi gospodarstveniki opozarjajo, da bi bila takšna vlada precej neučinkovita. Odločitev naj bi bila sprejeta sredi avgusta. Odzval se je tudi Janez Janša, ki meni, da gre bolj za pogajanja »obupanih«, ki želijo na vsak način sestaviti vlado. To bi jim lahko tudi uspelo, a takšna vlada zagotovo ne bo trajala dolgo.

USTANOVNA SEJA DRŽAVNEGA ZBORA

V Sloveniji je 22. junija 2018 začel z delom osmi sklic državnega zbora. Po potrditvi mandatov so poslanci izvolili tudi svojega novega predsednika. To je postal prvak NSi Matej Tonin. Na tajnem glasovanju ga je podprlo 80 predstavnikov ljudstva, med njimi tudi tisti, ki prihajajo iz levih strank. Na položaj, ki ga zaseda začasno, so ga sicer poleg NSi predlagale še stranke LMŠ,

SD, SMC, SAB in DeSUS. Oblikovali so tudi nujne odbore, ki so potrebni za vodenje države in oblikovanje nove vlade. Tonin je v nagovoru po izvolitvi povedal, kaj jih čaka v prihodnje in kako si zamišlja delo v hramu demokracije. Nagovor pa je sklenil z besedami »Bog živi Slovenijo«, kar je zmotilo enega izmed poslancev Levice. Očital mu je kršenje ustave in zahteval opravičilo. Tonin ga je spomnil na pravico do svobode govora in še pojasnil, da ga je izgovoril v duhu Zdravljice, čeprav spontano.

LOKALNE VOLITVE 2018

Predsednik državnega zbora Matej Tonin je sredi julija razpisal redne lokalne volitve. Te bodo 18. novembra, saj je bila s spremembo zakonodaje novembra lani kot stalni termin za lokalne volitve določena tretja nedelja v novembru. Volivke in volivci v vseh 212 občinah bodo na njih odločali tako o županih kot članih občinskih svetov za naslednji štiriletni mandat.

SPOMINSKA SLOVESNOST V KOČEVSKEM ROGU

Ob grobišču pri breznu pod Krenom v Kočevskem rogu je bila prvo soboto v juniju, 2. junija 2018, spominska slovesnost z obletno mašo za žrtve revolucionarnega nasilja. Somaševanje je vodil novomeški škof Andrej Glavan. V pridigi je dejal, da smo kristjani poklicani, da odpuščamo vse žalitve in zločine, saj maščevanje povzroča le novo zlo, ki se na ta način le veča. To pa ne pomeni pozabljati na zgodovino in krivice, saj stara modrost pravi, kdor pozablja zgodovino, je obsojen na to, da jo ponovno doživi. Zbrani so se zato pri maši spomnili vseh žrtev in hkrati Boga prosili za milost sprave v slovenskem narodu, da bo spet brat podal roko bratu.

50 LET ROMANJA BOLNIKOV NA BREZJE

Revija Ognjišče je sredi junija pripravila jubilejno, 50. romanje bolnikov, invalidov in starejših na Brezje. Slovesno somaševanje je v soboto, 16. junija 2018, vodil nadškof Stanislav Zore. Med drugim je opozoril na pomen spoštljivega odnosa do bolnih in ostarelih ter do življenja tistih, ki so nemočni. Vsem tem se je zahvalil, saj nas učijo življenja in nam pomagajo, da postajamo bolj ljudje. »Vedno bolj počlovečen postajaš samo tako, da se ustaviš ob človeku in da si pripravljen in sposoben tudi v bolnem telesu, v telesu, ki se mu življenje izteka, v nemočnem in ostarelem telesu videti človeka in ga spoštovati, ga objeti z dostojanstvom in sočutjem. Zato, dragi bolni in ostareli bratje in sestre, hvala vam, da nam omogočate, da ob vas postajamo vedno bolj vaši sinovi in hčere, vedno bolj vaši bratje in sestre, da ob vas postajamo vedno bolj ljudje, upodobljeni po Jezusovem srcu, ki nas vse sprejema v svojo brezmejno ljubezen.«

110 LET ŽUPNIJE VIČ

V župniji Ljubljana - Vič, za katero od začetka skrbijo frančiškani, so na Antonovo nedeljo praznovali 110. obletnico posvetitve cerkve in ustanovitve župnije. Ob tej priložnosti so blagoslovili tudi obnovljene orgle. Slovesnost je vodil ljubljanski nadškof p. Stanislav Zore. Ob blagoslovu orgel je dal ta inštrument za zgled, saj da morajo vse piščali med seboj sodelovati, sicer ne morejo iz sebe spraviti harmonije, ampak sebičnost. »In kolikokrat se to dogaja v družbi, v družini, morda kdaj celo v nas samih, ko se en del mene, ko se moj grešni del obrne proti svetemu delu; ko se v družini obrnemo drug proti drugemu; ko se v narodu obrnemo drug proti drugemu. Od kod naj potem pride veselje? Od kod naj pride pesem?« Odgovor je v naši hoji za Jezusom, poslušanju Njegove besede in ne tistih, ki nas vlečejo proč od Boga.

PUČNIK MED VELIKANI EVROPE

Evropski parlament je konec junija eno od konferenčnih dvoran na svojem sedežu v Bruslju na predlog poslanca Milana Zvera poimenoval po enem od očetov slovenske države, Jožetu Pučniku. Na ta način je Pučnik dobil prostor

med velikani evropske zgodovine, kot so Konrad Adenauer, Winston Churchill in Robert Schuman. V »Pučnikovi« sobi se predsedstvo Evropskega parlamenta srečuje na pripravljalnih sestankih, v njej potekajo redni sestanki treh nacionalnih delegacij in zasedajo člani Evropske ljudske stranke iz šestih parlamentarnih odborov.

SREČANJE DVEH GORIC

Na Sveti Gori je v začetku poletja potekalo tradicionalno, že 30. srečanje dveh Goric. Namen tovrstnih srečanj je bilo vedno v oživljanju tega, kar je Goriška na nek način vedno živela, je povedal rektor bazilike Kraljice Svetogorske p. Simon Peter Berlec. »To je duhovna enovitost v različnosti narodov, kultur, pa tudi jezikov. Sveta Gora je bila v različnih zgodovinskih obdobjih vedno simbol edinosti. In leta 1947, ko je bila vzpostavljena meja med Jugoslavijo in Italijo, je v pokrajino in odnose med narodom uklesala veliko zarezo. Ljudje z obeh strani meje so si na različnih področjih in nivojih prizadevali presegati to mejo. Medškofijska srečanja na Sveti Gori so pripomogla tudi k medsebojnim stikom na cerkvenem področju.« Geslo tokratnega romanja je bilo »Bog je mlad, Marija je mlada«. Bogoslužje v slovenskem, italijanskem, furlanskem in latinskem jeziku sta vodila goriški nadškof Carlo Roberto Maria Redaelli in koprski škof Jurij Bizjak.

240 LET PRVEGA VZPONA NA TRIGLAV

Slovenski planinski muzej v Mojstrani je v mesecu juniju 2018 pripravil strokovni posvet ob 240. obletnici prvega dokumentiranega vzpona na Triglav. Na njem so predstavili nova spoznanja raziskovalcev in poznavalcev Triglava kot gore, mita in simbola ter osvetlili Triglav z naravoslovnega, družboslovnega, umetnostnega in zgodovinskega, seveda pa tudi s planinskega, gorniškega in alpinističnega vidika. Zvrstilo se je več

deset strokovnjakov, ki so med drugim posebno pozornost namenili pomenu Triglava za Slovence in Slovenke. Lotili so se tudi zadnja leta vse številčnejšega obiska, ki že pošteno moti gorsko naravo in življenje v njej. Spregovorili so o tem, kako je Triglav pristal v slovenskem grbu.

POMURSKE MLEKARNE

Delavska hranilnica oziroma njena odvisna družba DH-Storitve je pred tedni za kupca 60 odstotnega lastniškega deleža v družbi Pomurske mlekarne izbrala družbo RRC avstralskega poslovneža slovenskih korenin Anthonyja Tomažina. Ta je v lastništvo mlekarn vstopila v času prisilne poravnave in jo rešila pred stečajem. Tomažin, ki si želi pridobiti stoddotni lastniški delež v podjetju, je spomnil, da sta zdrava hrana in čista pitna voda prihodnost; v njihovi družbi pri tem stavijo predvsem na kmete.

UMRL ARHITEKT KVATERNIK

Sredi julija 2018 se je od zemeljskega življenja poslovil arhitekt France Kvaternik. Doma je bil v Šmarati, blizu Starega trga pri Ložu na Notranjskem, kjer se je rodil 16. decembra 1933. Tam je obiskoval nižjo gimnazijo, nato pa se vpisal v nunsko gimnazijo v Ljubljani. Leta 1954 je študij nadaljeval na fakulteti za arhitekturo, jo uspešno dokončal leta 1961 in se zaposlil v projektnem biroju. Med drugim je projektiral cerkev na Škofljici, konkatedralo Kristusa Odrešenika v Novi Gorici, cerkev Sv. Družine v Kidričevem, pokriti del za somaševanje na prostem v Medjugorju, kapelo Sv. Cirila in Metoda na Molički planini.

POSLOVILA SE JE ŠTEFKA DROLČ

V Ljubljani je 25. junija 2018 umrla igralka in pedagoginja Štefka Drolc, rojena 22. decembra 1923 v Ponikvi pri Grobelnem. Igralsko pot je začela v mariborski gledališki skupini, nadaljevala v tamkajšnji drami, pri Triglav filmu, v Slovenskem stalnem gledališču v Trstu in

se ustalila v ljubljanski drami SNG. Pozneje je poučevala na AGRFT. Navduševala ni le v gledališču, ampak tudi v filmu, kjer bo med drugim ostala zapisana v spominu kot Francka iz filma Na Klancu, Barbara iz Cvetja v jeseni ali Marija Novak iz Drage moja Ize. Za svoje delo je prejela vrsto priznanj, med njimi Borštnikov prstan leta 1983 in Prešernovo nagrado za življenjsko delo leta 2009 ter nagrado Bert za življenjsko delo na področju filma leta 2014.

ŠE IZ SLOVENIJE PODATKI STATISTIČNEGA URADA REPUBLIKE SLOVENIJE (Surs) ZA 2017

Rojstva in smrti

V letu 2017 je v Sloveniji prvič po enajstih zaporednih letih s pozitivnim naravnim prirastom več prebivalcev umrlo, kot se jih je rodilo. Negativni naravni prirast je bil posledica višje stopnje umrljivosti oseb zlasti v zimskih mesecih, v poletnih pa je bil pozitiven, kažejo podatki Statističnega urada RS (Surs).

Od skupaj 20.241 v letu 2017 živorojenih otrok se jih je največ rodilo v tretjem četrtletju, in sicer 5542. V letu 2017 je umrlo 20.509 prebivalcev, od tega največ v prvem četrtletju (6204), najmanj pa v tretjem četrtletju (4585).

Naravni prirast prebivalstva je bil tako posledično najvišji v tretjem četrtletju, rodilo se je namreč 957 prebivalcev več, kot jih je umrlo. V prvem četrtletju pa je bil najizraziteje negativen, saj je umrlo 1436 prebivalcev več, kot se jih je rodilo.

Notranje in zunanje migracije

Selitveni prirast je bil negativen le v tretjem četrtletju, ko se je v Slovenijo priselilo 1228 manj prebivalcev, kot se jih je iz nje odselilo. V četrtem četrtletju je bil najizraziteje pozitiven, priselilo se je 1248 več prebivalcev, kot se jih je odselilo.

Največ notranjih selitev, torej sprememb prebivališča v Sloveniji, je bilo v letu 2017

v tretjem četrtletju, 28 odstotkov. Vseh notranjih selitev je bilo v letu 2017 za 1,7 odstotka več kot v letu 2016.

Poroke in ločitve

V letu 2017 je bilo sklenjenih 6481 zakonskih zvez ali za 2,8 odstotka manj kot v letu 2016. Največ jih je bilo sklenjenih v septembru in juliju (po več kot 1000), sledil je junij (989) in maj (882), najmanj pa v januarju (182).

Razvez zakonskih zvez je bilo v tem letu 2387 ali za 5,7 odstotka manj kot v letu 2016. Največ razvez je bilo v prvem četrtletju (655), še kažejo podatki Sursa – Statističnega urada Republike Slovenije.

PETER J ČESNIK – NOVI POSLANEC V DRŽAVNEM ZBORU RS

Peter Česnik, nekdanji avstralski Slovenec, je bil na volitvah 3. junija letos izvoljen za poslanca v Državni zbor Republike Slovenije. Novemu poslancu g. Česniku čestitamo ob izvolitvi in se mu zahvaljujemo, da se je spomnil tudi nas v Avstraliji. Poslal nam je naslednje sporočilo:

*Dragi prijatelji,
z neskončnim ponosom in določeno tremo v srcu javljam, da sem bil na volitvah 2018 potrjen kot kandidat za poslanca Državnega zbora RS. Kot najstarejši poslanec sem imel to nepričakovano čast nagovoriti DZ 22. junija 2018 in tako tudi uradno ustoličiti novi Državni zbor. Sodeloval bom tudi na odboru DZ za zamejce in Slovence po svetu in tako poleg državljanov Slovenije v matični domovini zastopal tudi interese Slovencev širom sveta. Moj naslov imate in če kje lahko pomagam (HASA), potem me, prosim, kontaktirajte. Če pa bo kdo od vas obiskal Slovenijo, mi prosim, sporočite, da si vzamem čas za vas.*

Sedaj se resno delo prične.

Peter J Česnik



»OČE, BRAT, SESTRA, MATI«

– »VSEM SEM POSTAL VSE«

(1 Kor 9,23)

P. VALERIJANU V HVALEŽEN SPOMIN

V petek, 15. junija 2018 zjutraj, je naš dolgoletni oče občestva pod zvonom sv. Rafaela pater VALERIJAN JENKO v samostanu Ljubljana – Marijino oznanjenje zatisnil oči za ta svet in odšel domov k Očetu.



Vedno je ostal z nami, zanimal se je za nas, molil je za nas, še sedaj, ko se je počutil kakor Mojzes, ki je od daleč z gore gledal obljubljeno deželo. Rojaki ste ga pridno obiskovali, mu pisali, izročali pozdrave in doma v Sloveniji se je vedno razživel, ko smo ga obiskali, tako, kakor smo ga poznali še v Avstraliji, kjer je pustil svoje srce in svoj pečat. Upali smo še na kakšno snidenje, ki pa bo sedaj v večnosti.

Spominov na očaka in z očakom je veliko in hvaležni mu bomo. Mojih spominov nanj je malo, vaših spominov je veliko več. Ob vseh velikih

in majhnih delih, lepih in grenkih doživetjih pa hočem predvsem izpostaviti tole: PATER VALERIJAN JE BIL VELIK MOLIVEC. Po sv. mašah je še ostajal v naši cerkvi in dolgo molil pred Najsvetejšim, izročal križe in skrbi mnogih, ki smo ga srečali, poznali, imeli radi, slovenski rojaki in tudi drugi ljudje, ki prihajajo v našo cerkev k Božjim službam. Marsikdo še danes vpraša zanj. Tudi k nam včasih zavije kdo, ki samo reče: »Pater, molite zame!« Ne vidiš ga nikoli več, toda prošnja ostaja.

»To, da je bil naš oče občestva velik molivec, hočem posebej izpostaviti in položiti na srce vsem in vsakemu, saj se marsikdo, ki bi naštel velika dela našega očaka, ali tega ali onega patra ali slovenskega rojaka, ne bo spomnil na to. To naj bo sedaj naša zaveza in naveza v občestvu z Bogom in med nami. To naj bo naša duhovna oporoka, spomin in opomin, da bomo z molitvijo posvečevali sebe in druge, naš slovenski narod in Cerkev, ki ji pripadamo, vestno spolnevali svoje dolžnosti, poprijeli, kar bo potrebno in bo mogoče in bomo zvesti v malem in potem v velikem. In ne pozabimo prositi našega Očeta in našega novega priprošnjika pri Njem za nove duhovne poklice, ki jih tako zelo potrebujemo!« (P. Darko v homiliji v nedeljo, 17.6.2018).

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
(02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

Novico o pokojnem p. Valerijanu sem sporočil zbranemu občestvu takoj zvečer 15. junija, ko sem izpostavil Najsvetejše, in potem smo večerno sveto mašo takoj darovali za patra Valerijana, oznanjeno sv. mašo tisti dan pa sem opravil v naslednjih dneh.

Patra Valerijana smo se spomnili v nedeljo, 17.6., pri naši sv. maši in zvečer pri sv. maši v Canberri, naslednjo nedeljo na Slovenskem društvu in potem še drugod. V četrtek, 21. junija, smo se polnoštevilno zbrali k molitvam in sv. maši zanj, čeprav je bil šolski in delovni dan, čez tri tedne, v nedeljo, 15. julija, pa smo se v še večjem številu – skoraj 300 – zbrali k družinski sv. maši v cerkvi. Miriam Stariha in Judita Bavčar Skubla sta pripravili video s posnetki, krajšo predstavitev v cerkvi, daljši film, med katerimi so bile tudi slike zadnjih let in njegovega pogreba, pa v dvorani. Ogledali smo si tudi film, ki ga je posnel Florjan Auser ob patrovi 85-letnici, zapeli Avsenikovo pesem »Kadar bom vandral« s harmonikarjema Rudijem Črnčecem in Martinom Kondom in prisluhnili pričevanjem. Program sta povezovala Mark



Sveta birma v Merrylandsu, 13. 5.2018.

in Irena Stariha. Irena je nadvse ganljivo spregovorila o patru Valerijanu, ki je bil mnogim med nami tolažba, moč in opora – »brat, sestra in mati« (prim. Mr 3,35). Bog povrni še drugim članom naših mlajših rodov in naj bo za vse nas spodbuda, da pripravimo v Merrylandsu še več nepozabnih dogodkov!

MED NAMI JE (BILO)...

V nedeljo, 3. junija, smo obhajali praznik Sv. Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi in počastili Jezusa s procesijo. Pri sv. maši in procesiji je sodeloval diakon Georges Tadourian, banderi sta nosila Martin in Andrej Konda. Mladi rod pa žal vse preveč pogrešamo, čeprav smo posebej povabili prejšnjo nedeljo naše prvoobhajance, ki jih je bilo letos pet.

Bog povrni našim pevcem in še drugim sodelujočim.

V nedeljo, 17.6., ko smo se spomnili našega pokojnega p. Valerijana, nas je prvič obiskal svetovalec in namestnik veleposlanice v Canberri, g. Andrej Kralj, doma z Bleda. Veleposlanica gospa Helena Drnovšek Zorko pa nas je obiskala naslednjo nedeljo, 24. junija, ko smo obhajali sv. mašo za domovino na Slovenskem društvu Sydney pri kapelici



Marije Pomagaj in potem v Merrylandsu 14. in 15.7., ko smo se v soboto zbrali k sv. maši in pogrebu našega zvestega prijatelja in dobrotnika + Dušana Lajovica in v nedeljo k družinski sv. maši za + p. Valerijana.

Sv. maša za domovino je bila, po res mrzlih zimskih dneh in deževju, zelo lepo obiskana, vreme sončno in brez vetra, obisk skoraj še enkrat večji kot lani, zbralo se nas je kakih 120. V homiliji sem povzel misli nadškofa msgr. Stanislava Zoreta iz govora pri sv. maši za domovino v ljubljanski stolnici (21.6.2018).

V NEDELJO, 1. julija, SEM VODIL SLOVESNO BOGOSLUŽJE v Melbournu – Kew za žegnanje sv. Cirila in Metoda in v homiliji še tamkajšnjim rojakom predstavil sveta brata kot velika oznanjevalca in molivca, ki sta moč črpala iz Božje Previdnosti in polnosti, kakor naš p. Valerijan, ki smo se ga prav tako spomnili.

Papež Frančišek pa nas v našem času prav tako spominja, da pred Bogom ne štejejo samo naša velika dela ali zunanji uspehi, ki jih najprej vidimo in si jih najprej želimo.

NASLEDNJO NEDELJO, 8. julija, SMO SE SPOMNILI P. VALERIJANA tudi v Wollongongu – Figtreeju, kjer je kratko spregovoril o

p. Valerijanu predsednik Kluba Planica Ivan Rudolf, Barica Brodnik je recitirala pesem, ki jo je spesnila njemu v spomin. Barica Brodnik in Ema Mailow sta tudi pripravili in okrasili sliko in krstni kamen, saj je naš duhovni oče mnoge ljudi med nami prerodil za otroke istega Očeta in v našem hramu vseh svetih daroval telo in kri našega Gospoda za naše odrešenje in življenje.

SVETI KRST

LOUIS ROBERT LILIA, rojen 15.12.2017. Oče dr. Robert Mikuletič Lilia, mati dr. Louise, r. Druce. Botra sta bila Brent Rice in Sally Furzey. Župnijska cerkev Marijinega imena – Holy Name of Mary Parish, Hunters Hill, NSW, 27.5.2018.

LACHLAN LEO OSTRICH, Llandilo, NSW, rojen 22.8.2017. Oče Timothy Matthew Ostrič, mati Yasmin Ellice, r. Welsh. Botra sta bila Ryan in Stephanie Welsh. Merrylands – Sv. Rafael, 9.6.2018.

KATJA ALENKA SIUTZ, Albion Park, NSW, rojena 9.9.2017. Oče Peter Andreas Siutz, mati Renee, r. Letnar. Botra sta bila Peter Laws in Tamara Letnar. Wollongong – Figtree, slovenska cerkev vseh svetih, 8.7.2018 (foto levo).



SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL
NAPRAZNIK MARIJINE GAVNEBOVZETJA,
V SREDO, 15.8., STA PRAZNIČNI SV. MAŠI
OB 9.30 IN OB 18.00. Pri sv. maši bomo
obnovili posvetitev slovenskega naroda
Materi Božji.

NA PRAZNIK MARIJINEGA ROJSTVA, V
SOBOTO, 8.9., STA SV. MAŠI OB ISTIH
URAH, ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer.
ŽEGNANJSKO NEDELJO IN ZAKONSKE
JUBILEJE bomo praznovali zadnjo nedeljo
v septembru, 30.9. Zakonski jubilarci se
lahko že prijavite. - Po sv. maši bo srečanje
v dvorani kot običajno, skupnega kosila
pa takrat ne bo, ker ga bomo pripravili za
naslednjo slovesnost v oktobru.

**V NEDELJO, 14. OKTOBRA, BOMO
PRAZNOVALI 45. OBLETNICO
BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE
SV. RAFAELA Z NADŠKOFOM
P. STANISLAVOM ZORETOM IN
PROVINCIALOM P. MARJANOM
ČUDNOM S SV. MAŠO OB 9.30
DOPOLDNE, PO SV. MAŠI BO SKUPNO
KOSILO V DVORANI.**

**Že sedaj se obvestimo med seboj, da se
polnoštevilno udeležimo te slovesnosti.**

Dobrodošle narodne noše!

PRIHODNJE LETO, MAJA 2019, BO
MINILO ŽE ČASTITLJIVIH 50 LET OD
NAŠIH ZAČETKOV V MERRYLANDSU,
50 let blagoslova prve cerkve in začetka

bogoslužja v našem Merrylandsu in
kmalu bo ZLATI JUBILEJ NAŠE CERKVE
SV. RAFAELA. Že sedaj Vas povabim, da
predlagate, kako bi praznovali naš jubilej.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu
v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu.
Avgusta in septembra se zberemo ob
5.00 popoldne: 19.8. in 16.9. Oktobra pa
začnemo spet ob 6.00 zvečer. V ponedeljek
po sv. maši obiščem naše bolne in ostarele
rojake. Če veste še za koga, mi sporočite.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. mašo bomo obhajali v božičnem času,
na nedeljo sv. Družine, 30.12.2018, ob
6.00 zvečer. Označimo si datum in uro in
povabimo še koga.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so od aprila do septembra ob
4.00 popoldne. V septembru bo sv. maša
redno 2. nedeljo v mesecu, 9.9. ob 4.00
popoldne. (Romanje v Marian Valley bo
letos kasneje.)

SV. MAŠA NARODOV bo zadnjo nedeljo
v avgustu, 26.8., ob 2.00 popoldne
v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v
Wollongongu. Somaševanje bo vodil novi

škof msgr. Brian Mascord. Lepo povabljeni,
da se v čim večjem številu zberemo ob
našem novem nadpastirju in zavrtimo
kolo naprej v Gospodovem vinogradu ob
naši Južni obali. Po sv. maši bodo stojnice
in kulturni program v dvorani St. Mary's
College v Wollongongu.

**V MESECU OKTOBRU bo SV. MAŠA
spet ob 5.00 popoldne. V NEDELJO,
14. OKTOBRA, SE BOMO ZBRALI
K SV. MAŠI Z NAŠIMA GOSTOMA,
NADŠKOFOM P. STANISLAVOM
ZORETOM IN PROVINCIALOM PATROM
MARJANOM ČUDNOM IN SE ZAHVALILI
GOSPODU OB 35. OBLETNICI
BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE VSEH
SVETIH. Po sv. maši bo skupna večerja
in srečanje v dvorani.**

ŽEGNANJSKO IN ZAHVALNO NEDELJO
bomo obhajali v nedeljo, 11.11., prav tako
ob 5.00 popoldne.

NAŠI POKOJNI

ANTON KRIVEC je umrl na Zlati Obali – Gold
Coastu nekaj dni pred 15.3.2018. Našli so ga
mrtvega. Rojen je bil 20.3.1942 v Grletincu
na Hrvaškem, odkoder se je družina kmalu
preselila v Rogaško Slatino. Po poklicu je bil
inšpektor na Water Resource. Zapušča ženo
Rozino in sina Gregoryja. K pogrebni sv. maši
so se zbrali v župnijski cerkvi sv. Družine
v Ingleburnu, NSW, v sredo, 28.3.2018.
Pokopan je na pokopališču Forest Lawn
Memorial Park v Leppingtonu.

Hvala Mariji Bedernjak za sporočilo.

**STANISLAV (STANKO) MALEVIČ in
FRANČIŠKA MALEVIČ, rojena BOGOLIN:**
STANKO MALEVIČ je umrl po kratki
bolezni v soboto, 2.6.2018, v bolnišnici v
Concordu. Rodil se je 21.1.1933 v Vidošičih
pri Metliki. V Avstralijo je prišel že leta 1952
in opravljal različna dela, se izpopolnjeval
in nabiral delovne izkušnje ter kasneje
postal samostojni podjetnik. Leta 1970 sta
se poročila s Frančiško Bogolin v naši stari
cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.

Njegova žena **FRANČIŠKA MALEVIČ,
rojena BOGOLIN**, se je rodila 1.12.1928 v
vasi Briga v župniji Leskovec pri Krškem

Upokojeni škof msgr. Peter Ingham
je 12.7. letos praznoval 25-letnico
škofovskega posvečenja. Srečali smo se v
naslednjem tednu na duhovniških dnevih
v Campbelltownu. Oba s škofom Brianom
sporočata pozdrave našemu občestvu
in sožalje ob odhodu p. Valerijana k
nebeškemu Očetu in obljubljata molitveni
spomin.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND
Na Planinki se bomo spet zbrali k SV.
MAŠI in KOSILU prvo nedeljo v avgustu,
5.8. Sv. maša je ob 10.30 dopoldne. NAŠE
ROMANJE V MARIAN VALLEY bo v sredo,
24.10.2018, s sv. mašo ob 11.00 dopoldne
in procesijo h kapelici Marije Pomagaj. Z
nami bosta nadškof p. Stanislav Zore in
provincial p. Marjan Čuden OFM. Po sv.
maši in procesiji bo skupno kosilo.

kot najmlajša od šestih otrok. Družina je
bila med drugo svetovno vojno izseljena v
Nemčijo, v delovno taborišče Dresden. Po
vojni so se vrnili domov. Frančiška je delala v
raznih tovarnah in nazadnje kot medicinska
sestra v ljubljanski porodnišnici. V Avstralijo
je prišla leta 1970. Ko sta se s Stankom
poročila in si ustvarila družino, je bila
gospodinja in mama in je pomagala možu v
njegovem podjetju. Zadnja leta je bolehal,
imela je tudi demenco. Mož Stanko, hči
Lydia in njena družina so z ljubeznijo skrbeli
zanjo. Šestnajst dni po moževi smrti je mirno
zaspala za ta svet v ponedeljek, 18.6.2018
zjutraj, v Opal Nursing Home v Stanmoru.
Oba, Stanko in Frančiška, zapuščata
hčer Lydio z možem Danielom, vnuke
Elizabeth, Patricka in Suzanno ter nečake
in nečakinje v Sloveniji. Stanko zapušča
tudi brata Martina in njegovo družino v
Kanadi. V bolezni sta prejela zakramente.
K cerkvenemu pogrebniemu obredu smo
se zbrali v Rose Chapel v Macquarie Park
Cemetery & Crematorium v torek, 12.6.2018,
v ponedeljek, 25.6.2018, pa v isti kapeli še
za pokojno mamo. Po pogrebni obredu sta
bila oba upepeljena.



**PRVO
SVETO OBHAJILO**
Zadnjo nedeljo v maju,
na praznik Svete
Trojice, 27.5.2018,
so prejeli prvo sv.
obhajilo: HEIDI
ERGAYER, CALLAN
KOCIPER, TIASHA
(TJAŠA) POCH,
JADA PEROUMAL,
ANKA PEROVIČ.
Prvoobhajance je
pripravljala Vesna
Lukežič Poč.

IVAN SUŠANJ je umrl v ponedeljek, 18.6.2018, v bolnišnici Concord. Rodil se je 24.4.1940 v Stranski vasi v župniji Semič. Leta 1965 sta se v Mengšu poročila z Ljubico Bilušić, ki je doma iz Slavonije.



Družina je v Avstralijo prišla leta 1972 in vsi člani so zvesto sodelovali v našem občestvu pri prireditvah, delih, postrežbi v dvorani, Ljubica je bila dolga leta cerkvena pevka. Leta 2001 sta se Ivan in Ljubica vrnila v Slovenijo in postavila hišo v Radovici. Veseli smo bili, ko smo jih obiskovali doma v Sloveniji in pred leti sta nas spet obiskala tudi onadva v Avstraliji. Leta 2013 je Ivana zadela možganska kap in takrat sta se Ivan in Ljubica vrnila v Avstralijo, da bi domača družina lažje in bolje poskrbela zanj. Srečevali smo se pri nedeljskih svetih mašah in skoraj vsak mesec sem ga p. Darko obiskal in mu podelil zakramente. Ivan zapušča ženo Ljubico, hčerki Tatjano – Tanjo in Renato z možem Borisom, v Sloveniji pa sestro Anico in Marijo z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 18.6.2018, cerkev je bila skoraj polna, in prav tako smo v velikem številu Ivana pospremili na slovensko Božjo njivo sv. Rafaela v Rookwoodu. Ivan, hvala Vam! **DUŠAN SAVA LAJOVIC** je umrl v petek, 29.6.2018 popoldne na svojem domu v Mortlake, NSW. Rodil se je 25.1.1925 v Ljubljani, kjer je oče Emil ustanovil znano tovarno TUBA. Po končani šoli je nadaljeval gimnazijo v Bolu na Braču, ki so jo vodili dominikanci. Vojni in povojni čas tudi mlademu fantu in družini nista prizanašala. Tovarna je bila po vojni nacionalizirana in družina se je znašla v begunskih taboriščih. Leta 1950 se je Dušan poročil z Aleksandro

Sašo Hreščak iz Trnovega pri Ilirski Bistrici in spomladi sta odšla z ladjo iz Neaplja v Avstralijo, 11.6.1950 so pripluli v Freemantle, WA, septembra istega leta pa sta se Dušan in Saša ustalila v Sydneyu.



Oba, Dušan in Saša sta dejavno pomagala ustvarjati košček slovenske domovine sorojakom, nudila gostoljubje že prvima patroma Benu in Klavdiju in vsem patrom, ki smo prišli delovat semkaj v Gospodov vinograd. Dušanov brat Milivoj – Mišo je postal prvi predsednik Slovenskega društva Sydney leta 1957 in kasneje je bil izvoljen za senatorja. Dušan je tudi v novi domovini in v drugih državah ustanavljal podjetja, odločilno je pomagal pri gradnji še enega slovenskega doma – naše cerkve sv. Rafaela, misijona in dvorane in odločilno pripomogel k priznanju samostojne Slovenije. Leta 1991, ko je bil prvič doma po 46 letih, je bil navzoč pri razglasitvi naše mlade države Slovenije. Kasneje je postal častni generalni konzul za Novo Zelandijo in to službo opravljal 12 let. Ob vsem velikem delu pa je z ljubeznijo skrbel za svojo družino, otroka, vnuke in pravnuka. Žena Saša je petindvajset let vsak teden prihajala v naš Merrylands, urejala nabirke, račune in bančne posle. Ko nista mogla več prihajati k nam, sta se oba še živo zanimala, kaj se dogaja v naših skupnostih in vesela sta bila, ko sta ju oskrbnika Lili in Steven pripeljala spet v Merrylands na srečanje starejših rojakov v decembru. Saša je umrla 3.10.2017. Dušan zapušča sina Dimitrija z ženo Susan, hčerko Alenko, vnuka Alexandra z ženo Clare, vnuka Benjamina z ženo Sanushko, vnuke Annabelle, Patricka, Jamesa in Alexandro in pravnuka Nikhila in Miro. K pogrebni sv. maši v soboto, 14.7.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu se je zbralo veliko naših rojakov in prijateljev. Dušanu so ganljivo spregovorili v slovo njegovi vnuki, veleposlanica gospa Helena Drnovšek Zorko in naš zaslužni častni generalni konzul g. Alfred Brežnik, ki je prebral

pismo Janeza Janša; p. Darko pa je v homiliji vključil pismo p. Cirila A. Božiča OFM OAM EV, ki je bil še v Sloveniji. Po sv. maši smo Dušana v lepem, sončnem in toplem dnevu pospremili na staro slovensko pokopališče v Rookwoodu, kjer že počivajo žena Saša in oboji starši.

Dušan in Saša, hvala Vama za vse in prosita za nas pri Bogu!

ANTONIJA TOPOLOVEC, rojena SKALA je umrla v soboto, 14.7.2018 popoldne v Sydney Adventist Hospital, Wahroonga, NSW. Rodila se je 9.8.1925 na Krvavčjem Vrhu v župniji Semič; v družini je bilo 14 otrok. Po poklicu je bila kuharica in je delala v raznih tovarnah, po prihodu v Avstralijo 1959 pa je kuhala v raznih klubih v Sydneyu in bila šefica kuhinje do upokojitve. Poročena je bila z Borisom Topolovcem, ki je sedaj že pokojni (u. 2006). Antonija zapušča sina Borisa z ženo Ireno, vnukinji Alayno in Karino, sestro Cvetko z možem Vidom Stariha in družino, v Sloveniji pa sestro Lojzko in brata Viktorja z družinama. Antonija je skoraj do zadnjega prihajala v našo cerkev, še prejšnji mesec smo bili skupaj pri pogrebu Ivana Sušanja, ki je prav tako doma iz semiške župnije. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 20.7.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in jo pospremili na slovensko Božjo njivo sv. Rafaela v Rookwoodu. **JANEZ JAMŠEK** je umrl v St. George's Hospital, Kogarah, v četrtek, 19.7.2018 zvečer. Rodil se je 8.7.1936 v Celju, otroška leta je preživel v Radečah pri Zidanem Mostu. V Avstralijo je prišel leta 1956 in delal kot signalist na železnici do upokojitve. Z ženo Angelo, rojeno Lokar, sta se poročila leta 1960 v Paddingtonu; p. Bernard Ambrožič je blagoslovil njun zakon. Družina je živela v Arncliffeu. Bogoslužja so se udeleževali predvsem v krajevni župniji, Janez je rad prihajal k nedeljski Božji službi do svoje bolezni in vsak večer molil rožni venec. Janez poleg žene zapušča sina Lloyda z ženo Jennifer, hčer Ido z možem Philipom, vnuke Thomasa, Davida, Jonathana, Luke-a in Nikki, v Sloveniji pa sestro Milico in družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 27.7.2018. Po sv. maši in molitvah je bil pokojnik upepeljen v Pinegrove-u.

pater Darko

+ DUŠAN LAJOVIC
Rest in Peace

Počivaj v Božjem miru!

Dear Dušan's relatives, son Dimitri and daughter Alenka with their families, other relatives, and Dušan's friends!

A few months ago, we farewelled, in this church of St. Raphael, Dušan's wife Saša (+03.10.2017; funeral 14.10.2017), mother of Dimitri and Alenka, grandmother and great grandmother. Today we are gathered here again to celebrate the life and thank God for Dušan Lajovic. I am writing these few words in Slovenia, in the capital city of Ljubljana, Dušan's hometown, where he was born and started to work with his father and other members of his family in their family business. His legacy is still here: the factory Tuba; and his great dream is also realized: Slovenia is an independent and democratic country in the European Union.

Dušan worked hard for so many years in his professional career and was a very proud Slovenian and Australian citizen. I am sure you can call to mind the many instances of Dušan's good and dedicated work.

I knew Dušan from 1982, when I first came to Sydney, and then worked together with Fr. Valerian Jenko OFM OAM for ten years. Fr Valerian died 14 days before Dušan – on 15th June 2018 in Ljubljana. I spoke to him just one day before his death also about my last visit to Dušan. I have to mention Dušan's, and also Saša's, great help and support regarding the building of this church, which was blessed in January 1973 and then the hall next door in 1983. The Lajovic family have been friends and supporters of the Slovenian priests from the beginning – from 1951 till today, and great benefactors of the Slovenian Church and community here in Australia and in Slovenia, where Dušan greatly supported democratic process and press. For many years he also served as an honorary Consul of the Republic of Slovenia in New Zealand.

Both Saša and Dušan received the highest award and recognition of the Catholic Church in Slovenia, from the Slovenian Catholic Bishops Conference – the Medal of Sts. Cyril and Methodius, presented to them on 24th January 2016.

The president of the Slovenian Catholic Bishops Conference, Archbishop of Ljubljana,



Mgr Stanislav Zore OFM is also sending his condolences and prayerful support to Dušan's family. I am also celebrating the Holy Mass for our good friend and real gentleman Mr. Dušan Lajovic. May he now rest in God's peace.

Dear Dušan, Saša and Fr. Valerian: You worked together here in Australia for more than 50 years, rejoice now together again in the beauty of eternity. You are now receiving the greatest award from the heavenly Father. Hvala vam za vašo bližino in priprošnjo za nas vse pri nebeškem Očetu v naši dokončni domovini, kamor vsi romamo. Bog naj vam da večni mir in pokoj, nam vsem živim pa moč, da lahko še naprej v veri in ljubezni potujemo h končnemu cilju.

Fr. Ciril A. Božič OFM OAM EV

Head of Slovenian Mission in Melbourne, Provincial delegate, Episcopal Vicar Ljubljana, 9th July 2018

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Besedilo in fotografije: Mirko Cuderman

Tudi letos smo se v Brisbanu udeležili procesije CORPUS CHRISTI po mestnih ulicah. Organizatorji procesije so bili zelo zadovoljni z veliko udeležbo vernikov, ki so napolnili mestne ulice osrednjega Brisbana (CBD). Tudi Slovencev nas je bilo letos več, nosili smo banderi Marije Pomagaj in sv. Cirila in Metoda, Vesna pa se je celo oblekla v narodno nošo. Veseli bomo, če se bo še kdo pridružil v narodni noši, da bomo Slovenci še bolj razpoznavni.



Slovenski banderi na telovski procesiji v Brisbanu.

V avstralskem časopisu redkokdaj vidimo celostranski članek, ki pohvalno opisuje odlike naših rojakov. Zato sem bil toliko bolj veselo presenečen, ko sem opazil v katoliškem tedniku TOGETHER iz Wagga Wagge prilogo:

LIFE REFLECTING THE ROSARY, ki nam predstavlja življenje rojakinje Katarine Šerbinek. Številko - izvirnik omenjenega tednika (Together - december 2009) mi je darovala Anica Klekar Pečar iz Meryborough, QLD. Anne Simpson v obširni prilogi piše in predstavlja pokojno Slovenko Katarino kot vztrajno Bogu vdano vernico, ki je z rožnim vencem pretrpela komunistične zapore, kjer je premolila tudi 14 rožnih vencev na dan. Katarina Šerbinek, rojena Toplak, je živel v North Albury v škofiji Wagga Wagga, kamor je leta 1957 prišla iz Slovenije.

Katarinina življenjska pot je bila težka, posebno v mladih letih, ko je v Sloveniji vladal komunizem. Zaradi vere v Boga je bila dolga leta v ječah. Večkrat so ji dali možnost, če zataji Boga, da gre lahko na prostost, a je rajši v molitvi rožnega venca prestala zapore, kot da bi zatajila Boga in vero.

Po posredovanju njene mame so jo izpustili iz zapora. Toda v prostosti ni bila svobodna, saj bi morala vohuniti med svojimi domačimi ljudmi, zato je rajši bežala čez mejo v Avstrijo in od tam je emigrirala v Avstralijo. Na begu čez mejo je med streli orožnikov prosila Marijo, naj jo srečno vodi. Čeprav do kraja obnemogla, je v begu v nepretrdnem gozdu, med zasledovanjem orožnikov in ob lajanju njihovih psov, začutila nadnaravno moč - pomoč, da je hitro premagala težko in naporno pot čez mejo in ubežala na svobodo.

V Avstraliji se je leta 1957 poročila z Mirkom Šerbinekom. V Alburyju sta si zgradila dom. Imela sta sina Severina in hčerko Brigito (poročena Hore). Kristina je bila vedno tesno povezana s patrom Bazilijem, ki se je vsakokrat ob obisku v Wodongi ustavil pri

njeni družini. Katarinina hčerka Brigita mi je posredovala več njenih podatkov s pomočjo njene ožje sorodnice iz Slovenije. Pokojna Katarina je bila rojena 15. aprila 1922 v Zlatoličju pri Ptuj v verni katoliški družini 9 otrok. Obiskovala je samostansko šolo v Mariboru. Po vojni so bili ubiti njeni trije bratje in sestra. Njen oče Janez Toplak je bil interniran za dve leti, ker ni hotel povedati, kje je Katarina. Katarina je bila 8 mesecev v partizanski vojski. Po vojni je sodelovala v protikomunističnem odporu. Aretirana je bila leta 1946 in obsojena na 20 let zaporne kazni, ki jo je odslužila 3 leta v Begunjah in 5 let v Rajhenburgu. Po izpustu iz zapora se je vrnila v domačo vas Zlatoličje pri Ptuj, kjer je bila pod stalnim nadzorom UDBE. Zato je pobegnila čez mejo na prostost. Umrli je 18. marca 2009. Avstralska katoliška skupnost v škofiji Wagga Wagga je preko tednika Together spoznala globoko vero naše Katarine in se mi zdi prav, da tudi slovenska skupnost vidi moč njene vere in v zaupanja v Boga, katero je izžarevala do smrti. Fr. John Fowles, ki je vodil pogrebno mašo v cerkvi Marijinega Brezmadežnega Srca v Alburyju, je povabil vernike, naj ji z rožnim vencem sledimo do njenega doma med nebeškimi vrtovi.

OBISK PATRA DARKA: Končno bi rad še dodal v našo kroniko obisk patra Darka, ki je v dvorani društva Planinke za nas daroval sveto mašo v nedeljo, 5. avgusta 2018. Pater nas je v pridigi spodbujal k vrednotam, ki smo jih bili vajeni še iz mladih let in prinesli v tukajšnji svet. Tokrat nas je bilo malo manj, ker so bili nekateri odsotni zaradi bolezni. S patrom smo po društvenem pikniku obiskali še bolnici Albino Vah in Frances Knap.

SD PLANINKA:

Predsednik društva Planinka Tone Brožič mi je ponovno sporočil: **Sprememba mesečnih društvenih piknikov – naši pikniki oziroma srečanja na Planinki**

bodo spet vsako prvo nedeljo v mesecu, kot so bili doslej. Vrata so odprta od 10. ure naprej. Naslov: 146 Beenleigh Redland Bay Road, Cornubia QLD.

Foto desno: Sofija Durič in Ivan Hlupič.

POKOJNI: STANKO URBANČIČ je umrl 9. junija 2018 v Gympie. Rojen je bil 2. maja 1935 v vasi Cerkvenjak, Sveti Anton v Slovenskih Goricah. Zapušča vdovo Frances in sinova Petra in Walterja. Pokojni je prišel v Avstralijo 1. januarja 1960. Sin Peter vodi naprej njegovo delavnico Gold Star Diesel v Gympie.

ZANIMIVO ZGODBO, ki nam jo je posredoval g. Mirko Cuderman o gospe KATARINI ŠERBINEK, moram dopolniti z odlomkom iz knjige Marija Pomagaj na Brezjah, ki smo jo izdali v založbi Družine leta 1997. Na strani 15 in 16 sem takrat kot gvardijan samostana in rektor bazilike na Brezjah napisal:

»Čeprav večina sporočil Mariji Pomagaj ostane v mislih ali izrečenih besedah vernikov, so jih tisoči izrazili v pisani besedi ali podobi. Največ prošenj in zahval je shranjenih v več sto romarskih knjigah, ki pričajo o romarskih obiskih po drugi svetovni vojni. V zadnjih letih mnogi romarji puščajo ob Marijini podobi svoje fotografske upodobitve, največkrat s posvetili, drugi pa se k Mariji obračajo z nekaj vrsticami, napisanimi na spominkih ali razglednicah.

Enega zadnjih odličnejših votivov v zahvalo Mariji Pomagaj je leta 1996 na Brezje prinesla družina Stele iz Ljubljane, in sicer v imenu Katarine Serbinek, rojene Toplak, iz Zlatoličja pri Ptuj, ki zdaj živi v avstralskem Alburyju. Slika je delo akademskega slikarja Štefana Hauka, upokojenega restavratorja Narodne galerije v Ljubljani. Ta je pred več kot dvajsetimi leti restavriral izvirno Layerjevo podobo Marije Pomagaj. Na hrbtni strani votiva je zapisana darovalkina zahvala: *Iskrena hvala Mariji iz Brezij, ker mi je kazala pot skozi vse povojne težave v svobodni svet.* Tik po vojni so (ne)znanci izrabili »svobodo« in Katarini z brzostrelko pobili pet bratov in sester. Nje tedaj k sreči



ni bilo doma. Pozneje je bila zaprta sedem let. Po izpustitvi je pobegnila v Avstrijo, vendar ji Ozna tudi tam ni dala miru. Zato se je odselila v Avstralijo, se poročila s Slovencem in imela dva otroka.«

p. Ciril

Pod besedilom je v knjigi na strani 16 objavljena fotografija votivne podobe Katarine Šerbinek, ki vam jo tukaj sedaj posredujemo. **(Foto spodaj).**



Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Mesecmajje zaznamovans pobožnostjo v čast naše nebeške matere Marije. Tudi mi smo se nekajkrat zbrali k **pobožnosti šmarnic**, skupina slovenskih rojakov pa se vedno udeleži tudi **marijanske procesije**, ki jo pripravljajo narodne skupnosti adelaidske nadškofije. **Hvala Danilu Kreseviču**, ki vedno poskrbi, da je tam tudi naše bandero Marije Pomagaj. Zapis o procesiji v prejšnji številki lahko sedaj »opremimo« tudi s fotografijo.

Junij pa je posvečen **pobožnosti vrtnic** v čast Srcu Jezusovemu, a se v tem mesecu nismo veliko zbirali v naši cerkvi, da bi lahko imeli kakšno posebno pobožnost. Takoj po maši na prvo nedeljo sem se vrnil v Melbourne, da sem nadomeščal p.

Cirila, ki je odpotoval v Slovenijo. Seveda smo pa imeli 2. junija **procesijo Svetega Rešnjega Telesa**, ali telovsko procesijo, kot jo tudi imenujemo po domače. **Hvala vsem, ki ste pripravili in okrasili tri oltarje okrog cerkve**, pri katerih smo prosili Božjega blagoslova za naše delo in naše skupnosti. **Zadnjo junijsko nedeljo** smo praznovali praznik rojstva Janeza Krstnika.

Ker pa je bil naslednji dan slovenski državni praznik, **dan državnosti Republike Slovenije**, smo se naše domovine spomnili pri maši in s kratkim programom ob koncu maše. Hvala Ivanu Legiša, ki je program pripravil in hvala vsem, ki ste sodelovali. Ob koncu programa je spregovoril tudi častni konzul Republike Slovenije za Južno Avstralijo, g. Jadran Vatovec. **Ob praznovanju 35. obletnice blagoslovitve naše cerkve je izročil priznanje in zahvalo Urada vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ANGELI DODIČ** za vsa njena prizadevanja in za vse, kar naredi za slovensko skupnost, ki se zbira v naši cerkvi. Angela je bila nad priznanjem presenečena, v zahvali pa je poudarila, da je to priznanje vsem, ki kar koli dobrega naredijo za našo skupnost in tako omogočajo, da se zbiramo. A vseeno, priznanje je gotovo prišlo v prave roke... Čestitamo!





Čestitke Angeli Dodič za 80. rojstni dan in za priznanje Republike Slovenije.

Proslava ob dnevu slovenske državnosti je bila popoldne tudi v Slovenskem klubu. Pripravil jo je pevski zbor Slovenskega kluba pod vodstvom Jadrana Vatovca.

Tudi v klubu smo Angeli Dodič čestitali za priznanje, ki ga je prejela v cerkvi dopoldne. Da je priznanje prišlo v prave roke, spoznavamo ob naših skupnih kosilih. Imeli smo jih na prvo nedeljo v juniju in na prvo nedeljo v juliju.

Prvo junijsko nedeljo smo **Angeli čestitali tudi za njen 80. rojstni dan. Bog živi, Angela, in Bog lonaj za vse!**

Hvala pa seveda tudi vsem, ki sodelujete in pri kosilih pomagajte, prinašate pecivo, solate, dobrotke za tombolo ter seveda vsem, ki se kosil udeležite.

Naš adelaidski nadškof Philip Wilson se je 20. julija letos odpovedal vodstvu nadškofije in papež Frančišek je 30. julija njegov odstop sprejel. Kot spremljamo v medijih, je bil nadškof Wilson leta 2015 obtožen,

da naj bi vedel, da duhovnik, ki je pred štiridesetimi leti živel z njim v istem župnišču, zlorablja otroke, pa tega ni prijavil policiji. Julija letos je bil za ta »zločin« obsojen na 12 mesečno zaporno kazen. Kot škof v Wollongongu in nadškof v Adelaidi si je (nad)škof Wilson veliko prizadeval, da bi bili otroci v naših šolah in cerkvah varni, da se podobni zločini nad otroki ne bi več dogajali in da bi žrtve zlorab dobile potrebno zadoščenje. Obsodba nas je zato še toliko bolj pretresla. Nadškof je bil prijatelj slovenske skupnosti v Adelaidi in je rad prihajal med nas. Zadnjič je v naši cerkvi maševal na praznik Svete Družine lani (2017), ko smo imeli »žegnanje« in pričeli s praznovanjem 35-letnice blagoslovitve naše cerkve.



Našo nadškofijo, predvsem pa našega prijatelja nadškofa Philipa Wilsona priporočamo v molitev. Kot apostolski administrator od 3. junija letos vodi adelaidsko nadškofijo škof iz Port Pirie, Gregory O'Kelly, dosedanji generalni vikar Philip Marshal pa je njegov delegat.

POKOJNI

OLGA POKLAR roj. BOŠTJANČIČ

je bila rojena materi Tereziji in očetu Alojzu Boštjančič 5. februarja 1933 v Zabičah pri Ilirski Bistrici. Bila je tretji otrok v družini petih otrok, eden pa je umrl majhen.

Družina se je pogosto selila, saj niso imeli svojega doma – nekaj časa so živeli celo v Italiji. To je bilo v času fašizma in druge svetovne vojne. Po vojni se je izučila za šiviljo, ko pa je bila stara 22 let, je leta 1955 odšla v Italijo, kjer je že bil njen fant Lojze Poklar, doma iz sosednjih Podgraj. Tam sta se hotela poročiti, pa je morala Olga oditi v taborišče na Sicilijo, Lojze pa je že odšel v Avstralijo. V začetku 1957 je prišla v Avstralijo še ona in marca sta se poročila. Olga je tudi v Avstraliji delala kot šivilja. Zgradila sta si dom v Campbelltownu in tam so se rodili otroci Rosemary, Frank in Silvana. Veliko lepih dni so preživeli skupaj, in razveselila se je zeta Daniela, vnukov Luka in Joela ter vnukinje Izabele. Ohranjala je stike z brati in sestrami v Sloveniji in bila je vesela, da je lahko sestrini obiskala še pred slabima dvema letoma. A s starostjo jo je pričelo zdravje zapuščati, postala je še bolj skromna in tiha, čeprav se je rada pogovarjala. Hčerka Rosemary je poskrbela, da sta bili pri vsaki maši v naši cerkvi in verjetno tudi v Slovenskem klubu nista nikoli manjkali. Skupaj smo praznovali še materinski dan pri nas na prvo nedeljo v maju, a na sam materinski dan zjutraj, 13. maja 2018, jo je Gospodar življenja po kratki bolezni poklical k sebi. Umrla je v Royal Adelaide Hospital. Težko je, ko naši dragi odidejo tako na hitro – a marsikdo je ob novici o njeni smrti pomislil in rekel: trpela pa ni dolgo...



Mama Olga, hvala za Vaš zgled zvestobe naši slovenski cerkvi in hvala za vse, kar ste zanj naredili, že s tem, da ste tako radi prihajali sem, pa tudi kot šivilja. Pogrešali Vas bomo – spet bo del klopi v cerkvi ostal prazen. Počivajte v miru! Od pokojne mame smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 18. maja 2018, po maši pa so jo odpeljali na upepelitev. Pepel bo položen v grob, kjer že počiva njen mož Lojze, ki je umrl marca 2016. Naše sožalje in naše molitve hčerkama Rosemary in Silvani Scandrett-Smith z možem Danielom, sinu Franku, vnukinji Isabelli ter vnukoma Luku in Joelu.

FRANC ŽELEZNIK je bil rojen 15. oktobra 1928 v Gornji Košani, v vasi zahodno od Pivke. Bil je eden od dveh otrok v družini, ki se je preživljala od dela na zemlji. Ti časi pod italijanskim fašizmom niso bili lahki, ko mu je bilo dobrih dvanajst let, pa je prišla druga svetovna vojna. Ob koncu vojne je bil tudi sam vključen v partizansko enoto, ki naj bi šla na Trst, po vojni pa je bil vojak-kurir za KNOJ. Zaradi težkih poveljnih razmer pod komunizmom je pobegnil v Trst, kjer je srečal svojo bodočo ženo Marijo Lenarčič, ki je tudi pobegnila iz Jugoslavije. Leta 1954 sta se poročila in prišla v Avstralijo – najprej v Bonegillo, potem pa v Adelaido. Postavili so si hišo v Ottoway, nato v Seaton, nazadnje pa so živeli v Fulham Gardens. Rodili sta se jima dve hčerki: leta 1955 Majda, sedaj poročena s Francem Valenčičem, in Tatjana, ki je pa osem let stara umrla v prometni nesreči – žalost, ki je družino spremljala vsa leta. Največ časa, 30 let, je delal v tovarni General Motors Holden pri kromiranju odbijačev za avtomobile. Zadnji dve leti in pol je živel v domu za starejše v Seaton, kjer je kaki dve leti delil sobo s Tonetom Jesenkom. Skoraj vsak mesec sem ga obiskal in je prejel obhajilo, za veliko noč sem mu tudi podelil bolniško maziljenje – ki je pa bilo zanj tudi poslednje maziljenje. 19. maja 2018 ga je Bog poklical k sebi, da se v nebesih pridruži svojim dragim, predvsem ženi Mariji, ki je umrla decembra 2016. Od pokojnega tata smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 25. maja 2018, ga po maši pospremili na pokopališče Cheltenham in ga položili v grob, kjer že počiva njegova žena. Sožalje hčerki Majdi Valenčič, njenemu možu Francu ter vnukinji Charlotte.

Naj pokojni tata počiva v miru!

FRANCESCO (FRANC) VIDMAR je 90 let star umrl 23. junija 2018. Doma je bil s Cola nad Ajdovščino. Za njim žalujejo žena Maria ter sinovi Andrew, Aurelio in Tony z družinami, hčerka Silvana pa je že pokojna. Zadnje leto ali dve je preživel v Domu sv. Rafaela, kjer sem ga srečeval, saj je vsak dan prihajal v kapelo k sv. maši. Pogrebna maša je bila 29. junija 2018 v cerkvi Queen of Angels v Thebartonu, po maši pa so ga pospremili na pokopališče Centennial Park. Naj počiva v miru!

MARIJA PAHOR roj. IVANČIČ se je rodila v Malih Ločah pri Podgradu 18. septembra 1936 staršema Ivanki in Antonu. Imela je dva brata (Toneta in Lojzeta) in eno sestro (Ivanko). Med vojno so jim Nemci ubili očeta. Družina se je brez očeta težko prebijala skozi življenje in leta 1955 so zapustili Slovenijo in isto leto prišli v Avstralijo. Leta 1963 se je poročila z Jožetom Pahorjem. Eno leto so živeli v Findonu, potem pa so se preselili v Flinders Park, kjer je še danes njihov družinski dom. Rodili so se jima trije otroci: Sonja, Branko in Robert. Najprej je delala v tovarni Philips, pozneje pa je skrbela za dom in družino. Redno so prihajali v našo cerkev, v Slovenskem klubu pa sta skupaj z Marijo Ritoc več let skrbeli za kuhanje. S starostjo je prišla bolezen, a je tiha in skromna

z možem še vedno prihajala k slovenskim mašam. Od oktobra lani (2017) je živela v Domu sv. Rafaela v Lockleys, kjer je včasih še lahko prišla v kapelo k maši, ali pa sem jo obiskal v sobi, ki je bila sosednja soba njene sestre Ivanke Jenko. V začetku junija sem ji pred odhodom v Melbourne še podelil odvezo ter jo obhajal in mazilil, tri dni pred smrtjo pa jo je ob molitvah njene družine mazilil tudi kaplan tamkajšnjega doma, p. Gabriel Micalciff. Na praznik rojstva Janeza Krstnika, v nedeljo 24. junija 2018 zjutraj, jo je Bog poklical k sebi, tako da smo pri maši tisto dopoldne v domu in v naši cerkvi že molili zanjo. Pogrebno mašo je v naši cerkvi 28. junija 2018 daroval p. Gabriel, po maši pa so jo pospremili na pokopališče Centennial Park, kjer je pokopana tudi njena mama. V večnosti se je srečala s starši (oče je bil ubit leta 1944, mama pa je umrla v Adelaidi leta 1993), z bratom Lojzetom (umrl 31. oktobra lani v Adelaidi) ter drugimi sorodniki in prijatelji. Za njo žalujejo mož Jože, hčerka Sonja, sinova Branko in Robert ter vnuki oz. vnukinje Marlon, Julian, Alana in Sarah. Njenim domačim naše sožalje in molitve, pokojna mama pa naj počiva v miru!

pater David

SVETE MAŠE V NAŠI CERKVI

nedelja, 26. avgusta, petek, 31. avgusta, nedelja, 2. septembra, nedelja, 23. septembra, petek, 28. septembra, nedelja, 30. septembra, petek, 5. oktobra, nedelja, 7. oktobra – FRANČIŠKOVA IN ROŽNOVENSKA NEDELJA, **nedelja, 28. oktobra – PRAZNOVANJE 35. OBLETNICE BLAGOSLOVITVE NAŠE CERKVE, OBISK NADŠKOFA P. STANISLAVA ZORETA IN PROVINCIALA P. MARJANA ČUDNA,** četrtek, 1. novembra – VSI SVETI, petek, 2. novembra – SPOMIN VERNIH RAJNIH, nedelja, 4. novembra,... Maše so vedno ob 10. uri dopoldne.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$420: A. Read. **\$150:** Anita Saražin. **\$80:** Virgil Ferfolya. **\$50:** Kristina Sango. **\$40:** Karel Bezjak, Mili Vuksinič, Walter & Teresa Prosenak, Vinko Lunder, Leopold Iglič, J & M Rotar, Helena Pirc, Jani Pal, Vida Valenčič, Milka Medica, Ivan Pišotek. **\$30:** Janez Zemlič. **\$20:** Rudi Durchar, Anton Brumen, Ema Simčič, Rozina Horvat, K & D Geržina, Anton & Katarina Cevc. **\$10:** Vida Koželj, Marija Debelak, Greta Prosenik, S & J Novak, Lojze Krajnc, Albina Vuk, Marija Valenčič, I & F Deželak.

ZA MISIJONE: \$50: Anton & Marija Brne, Mili Vuksinič. **\$40:** Ivan Legiša (od prodaje knjige Županov Žiga). **ZA LAČNE: \$20:** Vida Valenčič.

ZA g. PEDRA OPEKA: \$300: N.N. ACT; **ZA p. STANKA ROZMANA: \$100;** N.N. ACT.

Bog povrni dobrotnikom!

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Besedilo in fotografije Štefan Šernek, predsednik SDS

MATERINSKI DAN

Spet se je obrnilo leto in v Slovenskem društvu smo 8. maja 2018 praznovali letošnji materinski dan. Precej se nas je zbralo, da počastimo naše mame in stare mame, in dvorano smo skoraj napolnili. Ansambel *Alpski odmevi* je igral od ene do pete ure popoldne. Ob prihodu v dvorano je materam Ana Šernek pripela rdeč nagelj ter jim postregla z whiskyem in pelinkovcem, dar našega društva. Ob 2.30 popoldan smo pričeli s programom. Najprej sem kot predsednik društva pozdravil zbrane: *»Dragi člani in prijatelji, prisrčno pozdravljeni v našem društvu, ko smo se zbrali, da praznujemo materinski dan. Našim materam in starim materam želim vse najboljše, predvsem zdravja in veselja v krogu svojih najdražjih. Bog Vas živi in se spet vidimo prihodnjo leto!«*

Sledil je program, v katerem je Danica Petrič recitirala pesmi *Moji mami* in *Mami za njen praznik*, Milka Debevc *V cerkvi* in *Brinski griči* ter Zora Johnson *Mami za njen praznik* in *Mati*.

Po programu smo poklicali na oder matere leta, ki jim je Ana Šernek podarila šopke cvetja (**foto desno**). To so letos bile: Zora Johnson, Danica Petrič, Milka Debevc, Lin Pušenjak ter Barbara in mati Kari S. Sledil

je ples do 5. ure popoldne ob zvokih ansambla *Alpski odmevi* Štefana Šerneka mlajšega.



Sveta maša za vse pokojne člane Slovenskega društva Sydney in za pokojnega p. Valerijana Jenka.

Ples smo imeli tudi v nedeljo, 27. maja popoldan, ko je igral ansambel *The Masters* in v nedeljo, 10. junija popoldan, ko nam je igral ansambel *Tyrolean Echoes*.

DAN DRŽAVNOSTI

V nedeljo, 24. junija 2018, smo na Slovenskem društvu praznovali dan državnosti Republike Slovenije. Ob 11.30 je p. Darko pri kapelici Marije Pomagaj daroval sveto mašo za vse pokojne člane Slovenskega društva in za pokojnega p. Valerijana Jenka. Maše se nas je udeležilo okrog 100 do 120 ljudi. Maši je sledilo kosilo, po kosilu pa je bil ples s programom v počastitev praznika ob 2.30 popoldan.

V začetku programa sem kot predsednik Slovenskega društva pozdravil častne goste, člane in prijatelje, ko praznujemo 27. obletnico samostojnosti Slovenije. Sledila je minuta molka za vse naše pokojne člane in za pokojnega p. Valerijana Jenka, ki je skupaj s p. Cirilom Božičem blagoslovil temeljni kamen, ko smo pričeli gradnjo našega doma. Zapeli smo avstralsko in slovensko



Prijatelji ob praznovanju rojstnega dne gospe Lenarčič.

himno, nato pa izrekli dobrodošlico častnim gostom: Veleposlanici Republike Slovenije v Avstraliji gospe Heleni Drnovšek Zorko, patru Darku, častnemu konzulu Republike Slovenije za Novi južni Wales Anthonyju Tomažinu in vicekonzulu Marku Stariha z ženo Ireno, bivšemu častnemu konzulu Alfredu Brežniku z ženo Jeni, Petru Kropaju s soprogo iz Kluba Triglav, Marthi in Lojzetu Magajna iz Arhiva HASA NSW, Robertu Fisherju s soprogo Diano, Rianon Bull Šernek, Tanji Smrdel s slovenskega radia SBS ter Jožetu Nemešu. Zbrane je nato nagovorila veleposlanica Helena Drnovšek Zorko, za njo pa še častni konzul Anthony Tomažin. Sledile so recitacije: Danica Petrič je recitirala pesmi *Mati domovina* in *Kako ljubiti domovino*, Milka Debevc je recitirala *Danes praznujemo*, *Srce trpi* in *Občutek greha*, Zora Johnson pa *Pesem o domovini* in *O, Slovenska domovina*. Vnučkinji iz Mikuletičeve družine, Emma in Andreja, sta nato recitirali v angleščini.

Nato smo izročili priznanja Slovenskega društva Sydney najbolj prizadevnim članom. Izročila jim jih je veleposlanica Helena Drnovšek Zorko. Prejeli so jih: Robert Fisher, bivši predsednik društva in ves čas prizadeven delavec; Rianon Bull Šernek, grafična oblikovalka, ki skrbi za internetno predstavitev našega društva ter pripravlja plakate in vabila; Jože Nemeš, naš dolgoletni kuhar, ki skrbi, da nismo lačni. Predsednik se je potem zahvalil odboru društva za sodelovanje, še posebej Ani Šernek, Lin Pušenjak in Vili Pušenjak za okrasitev dvorane in kapele ter Jožetu Novaku, tistim ki nastopajo na prireditvah in vsem pridnim delavcem našega društva: Bog Vas blagoslovi! Sledila je zabava s plesom ob zvokih ansambla *Alpski odmevi* poznanega Štefana Šerneka mlajšega. Vsem lep pozdrav in vabilo:

Pridite v naš klub, Slovensko društvo Sydney, edini klub v Sydneyju, ki stoji na svojih nogah!

Spomini na pokojnega patra Valerijana Jenka

Spominjam se leta nazaj, ko smo gradili našo novo cerkev v Merrylandsu. Veliko je pomagal tudi g. Dušan Lajovic, ki je naredil dva zvonika in ju zmontiral. Konec junija 2018 je tudi on umrl in smo se od njega poslovili – Bog mu vse oprosti in ga pripelji v nebesa!

Ko smo cerkev zgradili, sta p. Valerijan in Rudi Kužnik, tudi že pokojni, iskala mizarja, ki bi za cerkev naredil oltar in 10 klopi. Ustavila sta se v tovarni Šernek Kitchen and Cabinet Makers v Kirrawi, saj smo bili mi mojstri v tem delu. Pokazala sta načrte, kako naj bi oltar in klopi izgledale. Vzel sem načrte v roke, jih pogledal in jim rekel: Pustita načrte pri meni, jaz bom naredil in poklonil za našo novo cerkev, našim slovenskim rojakom v Sydneyju. In p. Valerijan je rekel Rudiju Kužniku: No, to je torej najina zadnja postaja, ni nama treba naprej iskati mizarja; Štefan bo to naredil in podaril za našo cerkev. Izdelal sem oltar in klopi ter jih pripeljal in namestil. Še danes vse izgleda, kot da bi bilo narejeno včeraj. Segli smo si v roke in iskreno so se mi zahvalili.

Ko smo gradili novi dom v Wetherill Parku za naše poštene Slovence, sta pater



Sveta maša za pokojne pred Slovenskim društvom: Pater Darko in Jože Košorok

Valerijan Jenko in pater Ciril Božič blagoslovila temeljni kamen. Delo se je nadaljevalo in p. Ciril je včasih podaril kakšen zaboj piva za naše delavce. Čestitamo jima in se jima zahvaljujemo za njuno delo in darove. S p. Valerijanom sva bila dva graditelja slovenske skupnosti v Sydneyju:



pater Valerijan je zgradil cerkev, jaz, Štefan Šernek, pa novi Slovenski dom v Sydneyju – oba seveda s pridnimi delavci, ki jim gre vsa čast in zahvala.

Štefan Šernek, predsednik SDS

Cilka Žagar bere, razmišlja, se pogovarja in deli svoje misli z nami

Materinski dan v Canberri

V soboto, 12. maja 2018, smo se po dolgih letih spet zbrali canberski Slovenci na plesu in pojedini v našem slovenskem klubu. Mislim, da nas je bilo več kot sto in vsi smo bili veseli. Faleževi fantje, družine in prijatelji so organizirali veselico in vsi smo jim bili hvaležni. Tri do štiri generacije družin so plesale ob prijetni glasbi. Cvetko in John sta povabila predvsem mlade, a seveda kamor gredo mladi, gredo tudi mi starejši. Sreča je žarela na obrazih vseh, ko smo peli, klepetali in plesali. Vsi smo čestitali organizatorjem in se jim zahvalili za srečanje. Obljubili so, da bodo v prihodnosti spet organizirali takšna prisrčna srečanja. Celo otroci so za en večer pozabili na Facebook in elektronske igre.

Ljubezen

O ljubezni je bilo veliko napisanega, naslikanega, zapetega in povedanega. Mogoče je tako, ker je Jezus naročal, ljubite se med seboj! To naročilo je postalo bistvo vseh verskih tradicij in ga vsi poznamo kot zlato pravilo.

Mnogi se sprašujemo, kako naj vemo, če

res ljubimo svojega bližnjega in če smo res ljubljeni. Izraziti in sprejeti ljubezen ni vedno enostavno. Apostol Janez je rekel, da se čuti ljubljenega od Jezusa. Pravijo, da je ljubiti in biti ljubljen največja sreča.

Brala sem knjigo T. Price: Dvanajst znakov ljubezni. Samo na kratko naj naštejemo par nasvetov:

1. Pohvala: Najdi nekaj dobrega v človeku in mu povej, da ti je to všeč. Ljudje si za vedno zapomnijo ljudi, ki so v njih našli nekaj hvalevrednega. To jim je v spodbudo, da še naprej delajo dobro.

2. Hvaležnost: Izrazi hvaležnost za resnične, pa čeprav težke življenjske preizkušnje in ljudi. Mogoče so bile kritične življenjske stiske ravno tiste, ki so nas napravile močnejše.

3. Odpuščanje: Priznaj, da vsi delamo napake. Nismo popolna bitja, vendar v vsakem od nas je veliko dobrega. Prezri pomanjkljivosti pri drugih in poudari njihove pozitivne strani.

4. Sprejemljivost – tolerantnost: Sprejmi ljudi takšne, kot so in ne, kakršne bi hotel, da bi bili. Lahko je ljubiti ljubke ljudi, a

težje je sprejeti ljudi z napakami. Včasih je naš sovražnik naš najboljši učitelj. Ljudje, ki se ne strinjajo z nami, nas veliko naučijo.

5. Služenje: Dobra dela so izraz ljubezni. Obiskuj bolne in osamljene, razveseli žalostne, pomagaj revnim.

6. Sprejmi ljubezen: Ljubezen teče v krogu. Ljubezen, ki jo sprejmeš, izžareva naprej ljubezen do drugih.

7. Sreča: Nasmeh in pozdrav prineseta srečo. Vesel obraz razveseli družbo.

8. Potrpljenje - strpnost: Ne glej temo, ampak najdi zvezde. Išči nekaj, kar bo osvetlilo neprijetno osebo in prezri napake in pomanjkljivosti. Vsi včasih grešimo, a v stiskah res vidimo, kdo nas brezpogojno ljubi.

9. Poslušaj: Poslušaj, da bi razumel in ne, da bi tebe razumeli. Vsi ljudje imajo prav, gledano z njihovega stališča. Dokler nismo hodili v njihovih čevljih po njihovi poti, ne moremo razumeti njihovih besed in dejanj.

10. Ne posvečaj pozornosti napakam, pomanjkljivostim in nevednosti, ampak išči razumevanje za dejanja drugih.

11. Nikoli ne reci: Jaz sem ti to že vnaprej povedal! Vsak najde svojo pot do resnice. To me spomni na mnoge pogovore, kjer se ljudje radi spominjajo trenutkov v življenju, ko so dobili priznanje, nagrado in pohvalo.

12. Ne pozabi: Nikoli ne pozabimo ljudi, ki so nam izkazali zaupanje, spodbudo in vero v naše sposobnosti. Nikoli tudi ne pozabimo krivične kritike in ponižanja.

Društveni delavci

Večkrat slišim društvene delavce, ki se pritožujejo, da so preveč obremenjeni. Drugi se hočejo samo zabavati, medtem ko oni vse organizirajo, kuhajo in pripravljajo programe. V vseh društvih je tako, avstralskih in slovenskih. Eni delajo, drugi se zabavajo in mnogi kritizirajo. Če bi jaz, pravijo, bi bilo vse drugače. In zakaj nisi ti to napravil? Nočem se siliti naprej, je

pogost odgovor. Mnogo nas je, ki nočemo prevzeti odgovornosti za potek dogodkov in raje pridemo na gotovo. Občudujem tiste vztrajne in neutrudljive delavce, ki so vedno pripravljeni pomagati in organizirati praznovanja. Še dobro, da vsaj včasih dobijo priznanje in zahvalo skupnosti. Mislim, da je tudi Jezus poznal ta problem, ker je rekel: »Od vsakega, ki mu je bilo veliko dano, se bo veliko zahtevalo, in komur so veliko zaupali, bodo od njega toliko več terjali.«

Tudi jaz se zelo branim dolžnosti in odgovornosti in dela. Pred leti sem bila prevajalka za Centrelink, sodišče in zdravstvo. Čeprav že več let nisem v tej službi, moje bivše stranke rade pridejo po pomoč in pozabijo, da je moja pisarna zaprta.

Torej, dobri kuharji bodo vedno kuhali, pevci vedno peli, organizatorji organizirali. No, bom pa še jaz malo prevajala in izpolnjevala forme!



Drugi dan konference Victoria Police Chaplains Conference je v torek, 7. avgusta 2018, Chief Commissioner of Victoria Police Graham Ashton AM APM izročil odlikovanje patru Cirilu za njegovo 15-letno delo kot kaplan za Victoria Police.

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in fotografije: Martha Magajna

MATERINSKI DAN, 13. maja 2018

Materinski dan spada med praznike, ko pride v naše klube veliko število starih mam, mamic in družin z otroki in vnuki. To pomeni v klubu Triglav družinsko prireditev, s polno dvorano otrok, in polno dvorišče različnih priprav za zabavo najmlajših - gumijasti grad, barvanje obrazov, igre z žogo in napolnjeno igrišče na dvorišču. Za postrežbo je na razpolago praznični jedilnik s solatnim barom, vsak odrasel z otroki pa lahko zraven svojega kosila dobi dva brezplačna krožnika z jedilnika za otroke. Ni bilo čudno, da so bile mize v dvorani in na terasi zunaj popolnoma rezervirane že več dni pred začetkom prireditve, tako, da so se zamudniki morali zadovoljiti s prostorom v vogalni sobi "Bled". Za ples je igrala živahna DJ glasba, za srečne obiskovalce pa je bilo izžrebanih več darilnih paketov.

BALINARJI, 25. maja 2018

Balinarje imamo na Triglavu vsako sredo in soboto popoldne; to ni samo šport, je tudi zabava. V odmorih med igrami pridejo na pogovor prijatelji ali bivši balinarji, ki jim noge ne služijo več dovolj dobro, da bi



Družini Karbič in Jeraj v sobi Bled. Marija Fabjančič je imela srečo pri žrebanju.

vzdržali tri ure na balinarskih stezah, radi pa še vedno pridejo med stare prijatelje. Včasih pa pride tudi kak drugi prijatelj z dobro idejo, kot je bil Jože Pahor, ki je pripeljal na balinišča svojo peč za peko kostanjev in nam napekel kakih deset kilogramov tega okusnega gozdnega sadeža.

MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL DNEVA DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE, 9. junija 2018

Vsako leto v mesecu juniju povabimo tekmovalce drugih slovenskih klubov na balinišča Kluba Triglav Mounties na tekmovanje za pokal dneva državnosti



Jože Pahor, Hedvika in Karlo Samsa ter Anong Samsa pečejo kostanje.



Izidor Karbič, Carmen Nadalin, Connie Saija in Dora Hrvatin s kostanji.

Republike Slovenije. Tudi letos so s zbrali poleg domačih triglavskih športnikov tekmovalci iz Slovenskega društva Sydney in Kluba Planica Wollongong. Na žalost se je število tekmovalcev precej zmanjšalo, nekateri od njih so se odločili obiskati domače kraje in izkoristiti poletni čas v Sloveniji, drugi pa so podlegli navalu prehladov ali revmatizma, ki kar precej muči našo generacijo. Pridne gospodinje so prinesle veliko domačega peciva za jutranji

prigrizek, za zraven smo imeli kavo, čaj in kozarček žganega, da nam je bilo bolj toplo. Veselko je raztegnil meh; tudi pesmi ni manjkalo v odmorih med igrami. Igrali smo dve igri pred kosilom, tretjo igro in finale po kosilu in vmes je bilo dovolj odmora za oddih, počitek in veselje. Skupine igralcev so bile izžrebane tako, da se ljudje spoznajo med seboj in da se utrdijo prijateljstva in poznanstva med klubi. Štiri najboljše skupine so na koncu



Mira Smrdel vedno pošlje pecivo.



Miro Smrdel, Vinko Samsa in Veselko Vlah.



Lojze Magajna, Dora Hrvatin in Silvo Franca.



Veselko s harmoniko in veseli pevci.



Dora Hrvatin in Izidor Karbič.



Connie Saija in Emiljan Kukovec.



Balinarji treh klubov na Triglavu.

igrale za prva štiri mesta in po rezultatih so se razvrstili takole: prvo mesto: Miro Smrdel, Vinko Samsa in Veselko Vlah; drugo mesto: Lojze Magajna in Silvo Franca; tretje mesto: Dora Hrvatin in Izidor Karbič; četrto mesto: Connie Saija in Emiljan Kukovec.

SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI NSW 2018

V letošnjem letu se je ponovno zbralo veliko število članov slovenske skupnosti na obletnici dneva slovenske državnosti v Klubu Triglav Mounties in napolnili so triglavsko dvorano do zadnjega kotička. Kot vsako leto so bila podeljena priznanja posameznikom iz širše slovenske skupnosti, ki so se posebno odlikovali s svojim delom in dosežki v skupnosti, vse bolj pogosto pa tudi članom mlajše generacije slovenskega porekla, ki so s svojimi strokovnimi ali poklicnimi dosežki v javnem življenju v Avstraliji zaslužili naše občudovanje in ponos, da imamo tako sposobne in delavne potomce našega rodu v Avstraliji. Nagrajence so predlagali Slovenski misijon Merrylands, Klub Triglav Mounties in Klub Planica Wollongong, nekateri pa tudi iz širše skupnosti, brez posebnih povezav z organizacijami. Takih nagrajencev je bilo več iz mlajše generacije Avstralcev slovenskega rodu. V



Štefan in Ana Šernek ter Walter Šuber, član Sveta Vlade RS za Slovence po svetu.

Slovenskem društvu Sydney so se odločili, da bodo podelili svojim članim svoja lastna priznanja, vendar smo pozdravili med nami predsednika Štefana Šerneka s soprogo Ano med številnimi drugimi pomembnimi gosti.

Dvorana je bila kar premajhna za vse in opravičujemo se vsem tistim, ki niso več dobili prostora, ker so se malo prepozno odločili, da bi se radi udeležili proslave in upamo, da bodo ob drugi priložnosti poklicali pravočasno za rezervacije.

Goste so sprejemali pri vratih Jessica Kukovec, Andrew Šuber in Martha Magajna. Ansambel »Alpski odmevi« Štefana Šerneka mlajšega je poskrbel za prijetno glasbo za poslušanje med kosilom in za poskočno muziko za ples po koncu formalnosti. Štefan mlajši je bil tudi eden od nagrajencev v preteklih letih.

Po okusnem kosilu je predsednik Kluba Triglav Mounties Peter Krobe pozdravil vse



Ansambel Alpski odmevi



Pri vratih so goste sprejemali Jessica Kukovec, Andrew Šuber in Martha Magajna.

navzoče in z zborom »Južne zvezde« smo zapeli avstralsko in slovensko himno. Z veseljem smo opazili, da imajo Južne zvezde novega člana, mladega Jordana Covicha.



Zbor Južne zvezde: Perina Brown, Danica Šajn, Jordan Covich in Gary Brown.

Na začetku programa je navzoče pozdravil **Andrej Kralj**, svetovalec in namestnik vodje misije Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri. Ob koncu svojega nagovora je izročil **priznanje in zahvalo Urada RS za Slovence po svetu Florjanu Auserju ob 20-letnici delovanja Stičišča avstralskih Slovencev** za izjemno vlogo pri povezovanju in obveščanju slovenske skupnosti in še posebno za njegov prispevek k ohranjanju slovenske zgodovine in dediščine.



Florjan Auser in Andrej Kralj



Martha Magajna, Kevin Ingram in Clara Brcar s čeki za arhiv HASA in revijo Misli.

Prisotne je pozdravil tudi Kevin Ingram, predsednik skupine klubov Mounties, ki je hkrati izročil zastopnikom slovenske skupnosti



Nagrajenci slovenske skupnosti v NSW za leto 2017 s častnimi gosti.

redne letne čeke za podporo pomembnim aktivnostim v tej skupnosti. Za Arhive HASA NSW je ček za \$4000 prevzela Martha Magajna, ček za \$3000 za podporo reviji "Misli" pa je prevzela zastopnica Slovenskega misijona Merrylands, Clara Brcar.

Za tem smo prešli na uradni del podelitve priznanj, ki ga je pričela zastopnica tretje generacije, Stefanie Fabjančič, ki je poudarila pomen doprinosa kulturnih kvalitet, ki jih etnične skupine, kot je naša, prispevajo h kulturni raznolikosti širše Avstralije, kot tudi pomembnost ohranjanja naših tradicij in slovenske kulture med mlajšo generacijo slovenske skupnosti. Letošnja priznanja so bila posvečena spominu na prvi slovenski pevski zbor v NSW, "Škrjančki", ki so prepevali pod vodstvom Ludvika Klakočerja.

Letošnji nagrajenci so:

Nicole Koželj - Slovenian outstanding Tertiary Student 2017. Tania Gardner - Slovenian Outstanding Academic Achievement 2017. Ivan and Clara Brcar - Slovenian

Outstanding Volunteers 2017, St Raphael's Slovenian Mission Merrylands. Jože Širec - Slovenian Outstanding Volunteer 2017, Triglav-Mounties. Toni Markočič - Slovenian Outstanding Senior Citizen 2017, Planica Wollongong. Gaby Pirc-Nitsolas - Outstanding Achiever of Slovenian Background in the Australian Community 2017.

Nagradne plakete so nagrajencem podelili pomembne osebnosti iz naše avstralske in slovenske skupnosti, ki so bili povabljeni kot častni gostje prireditve. Po končanem slavnostnem delu sta nam za razvedrilo



Zbor Škrjančki



Markočičeva družina iz Wollongonga.



Clara in Ivan Brcar z družino.



Rudi in Jože Črnec; Stefanie Fabjančič; Walter Šuber, veleposlanica RS Helena Drnovšek Zorko, Peter Kroppe in Lojze Magajna na Slovenskem društvu Sydney s poslovilnim darilom Kluba Triglav.

zaigrala dva odlična harmonikaša, Jože in Rudi Črnec, zbirko najbolj priljubljenih slovenskih melodij, katerim se je pridružila publika.

Za vse nagrajence je bil to pomemben dan in z njimi so na proslavo prišle njihove družine in prijatelji. Tako je na primer nagrajenca iz Kluba Planica Wollongong, Antona Markočiča, pospremil

kar cel avtobus prijateljev, med njimi je bilo kar precej tistih Slovencev, ki so tudi sami prejeli priznanja v preteklih letih za svoje prostovoljno delo in trud v slovenski skupnosti v mestu Wollongong, s predsednikom Ivanom Rudolfom in ženo Marinko. Nagrajence bomo podrobno predstavili v naslednji številki Misli.



JULIA BOLE IN DEJAN RASIC, poročena 2. junija 2018 v Srbski pravoslavni cerkvi Sv. Trojice v Brunswick East. Pater David ju je blagoslovil med sveto mašo v Geelongu, 10. junija 2018. Julia je hčerka predsednika Slovenskega društva Ivan Cankar, Karla in njegove žene Jenny.



Franc in Štefka Hudina iz Canberre letos praznujeta 56. obletnico poroke. Poročil ju je pater Bazilij leta 1962 v Richmondu, Melbourne. Franc je 15. julija praznoval svoj 80. rojstni dan. Draga slavljenca, želimo Vama in Vajini družini Božjega žegna še naprej!



Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

Praznik SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI – TELOVO

smo praznovali slovesno na lepo prvo zimsko nedeljo, 3. junija 2018. Pred sveto mašo smo imeli ob 10. uri dopoldne procesijo s Svetim Rešnjim Telesom. Od leta 2000 naprej sodelujejo pri procesiji vsako leto vsa slovenska društva iz Melbourne: SD Melbourne, SD Planica, SD Jadran, SD St. Albans in od leta 2004 naprej tudi vsako leto Slovensko društvo Ivan Cankar iz Geelonga, ki pa letos zaradi bolezni niso več mogli priti v Melbourne. Iskrena hvala vsem, ki ste pripravili oltarje, sodelovali pri procesiji in pri obhajanju svete maše v čast Svetemu Rešnjemu Telesu in Krvi. Procesija in sveta maša sta vedno močan izraz naše vere in tudi naših slovenskih tradicij, zato smo po četrtem blagoslovu na vrhu cerkvenega

stopnišča zapeli tudi Prešernovo Zdravljico in naredili spominsko fotografijo, ki bo krasila knjigo, ki jo pripravljamo za zlati jubilej blagoslovitve naše cerkve. Pater Ciril in misijonarka Marija sva 5. junija odpotovala v Slovenijo in tako je vso skrb za misijon prevzel p. David, ki je delo opravil odlično, zato iskrena hvala patru Davidu in vsem, ki ste mu pomagali, za vso skrb, delo in ljubezen do poslanstva našega misijona in cerkve, ki letos obhaja zlati jubilej. Ker je imel p. David zadnjo nedeljo v juniju sveto mašo v Adelaidi, je v Kew maševal frančiškan p. Theo Rush iz samostana sv. Pashala v Box Hillu. Z avstralskimi frančiškani smo močno povezani že vse od prihoda patra Klavdija in patra Bena iz ZDA leta 1951.

V petek, 29. junija, je bil praznik apostolov Petra in Pavla. Slovenski škofje so ta dan posvetili novomašnike. Pater Ciril se je udeležil slovesnosti v ljubljanski stolnici. Novomašnikov

je letos dvajset, kar je največje število po letu 2005, ko jih je bilo dvaindvajset.

Dvanaest je škofijskih duhovnikov, osem je redovnikov. Trije od škofijskih novomašnikov spadajo v škofije

izven Slovenije, eden od njih v tržaško. Molimo za novomašnike; v molitev se priporočamo duhovniki in vsi molimo, da bi Gospod še naprej pošiljal delavcev na svojo žetev!

V nedeljo 1. julija je bilo naše žegnanje, saj je 5. julija praznik svetih bratov Cirila in Metoda, zavetnikov našega misijona in naše cerkve, ki letos praznuje svoj zlati jubilej, 50-letnico blagoslovitve. **V Kew je maševal p. Darko Žnidaršič,** voditelj Slovenskega misijona v Sydneyju - Merrylandsu. Zdelo se nam je primerno, da imamo v tem jubilejnem letu med nami tudi sydneyjskega patra.

Hvala p. Darku, ki je vodil slovesnost in navdušeno nagovoril občestvo, ki se zbira pod varstvom svetih bratov. Po maši se je slavlje nadaljevalo še v dvorani ob pesmi in pogostitvi. Hvala za prinesene obilne dobrote.

Tretjo nedeljo v mesecu imamo po sveti maši družinsko kosilo v dvorani, ki še vedno privabi veliko ljudi. V juniju so za to poskrbele pridne gospodinje iz kluba St. Albans pod vodstvom predsednika Slavka Blatnika, v juliju pa skupina pod vodstvom Majde Brožič. V avgustu bodo to pripravile gospodinje s kluba Jadran, v septembru pa zopet skupina ob vodstvu Majde Brožič. Franjo Kravos in Štefan Cek sta ponovno pobarvala zahodno steno v dvorani, ki jo napada vlaga. Bog povrni vsem sodelavcem in dobrotnikom!

V nedeljo, 15. julija 2018, je bil v dvorani Baragovega doma **občni zbor Radia 3ZZZ.** Sonia Rupnik se s sodelavkami trudi



ohranjati slovenski program vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer na FM 92.3.

Pater DAVID je bil zadnjo nedeljo v juliju in prvo nedeljo v avgustu v Adelaidi. V nedeljo zvečer, 5. avgusta, je odpotoval na kratke počitnice v Slovenijo, kjer se bo srečal tudi s provincialom p. Marjanom Čudnom in svojim novim sodelavcem p. Simonom Petrom Berlcem, ki bo prihodnje leto prišel delovat v Melbourne. Obljubil je, da bo že letos novembra prišel malo na 'oglede'. Se veselimo pomlajene pastoralne ekipe v Avstraliji.

Naš dosedanji melbournski nadškof Denis J Hart se je v soboto, 21. julija 2018, z zahvalno mašo poslovil od vodenja škofije, službo pa je slovesno izročil svojemu nasledniku **nadškofu Petru A Comensoliju** med slovesno sveto mašo v melbournski stolnici sv. Patrika v sredo, 1. avgusta ob 7. uri zvečer.



NOVI NADŠKOF MELBOURNA, msgr. Peter Andrew Comensoli DD STL MLitt PhD, je bil kot 9. nadškof največje škofije v Avstraliji slovesno umeščen v stolnici sv. Patrika v Melbourneu v sredo, 1. avgusta 2018, ob 7. uri zvečer.

Rojen je bil 25. marca 1964 v mestu Illawarra, študiral je najprej komercialno in delal nekaj let v bančništvu. Leta 1986 je vstopil v bogoslovje in bil leta 1992 v Wollongongu posvečen v duhovnika. Leta 2011 je postal pomožni škof v Sydneyu. Leta 2014 je postal škof škofije Broken Bay, ki obsega severni del Sydneya; 29. junija letos ga je papež Frančišek imenoval za nadškofa Melbournea. Z molitvijo tudi mi podprimo tega mladega moža na čelu vodenja naše krajevne Cerkve, nadškofu Denisu Hartu pa naša iskrena zahvala za njegovo izredno naklonjenost. Novi nadškof je takoj po prevzemu vodenja nadškofije potrdil vse dosedanje službe in tako začasno imenoval za generalnega vikarja msgr. Grega Benneta ter vse škofove vikarje. Tako ostajam p. Ciril do nadaljnjega še vedno škofov vikar za migrante in begunce v skrbi za 47 izseljenskih duhovnikov in njihove skupnosti; 28 narodnih skupin ima v naši nadškofiji svoje duhovnike. Z novim nadškofom sem se p. Ciril srečal na sprejemu 31. julija ter na seji 7. avgusta, ko mi je nadškof izročil dekret (imenovanje) za škofovega vikarja. Na tej seji nam je nadškof zastavil vprašanje: Kje vidiš Božjo navzočnost v naši nadškofiji? Vsak od nas okrog 30 navzočih je odgovarjal na to vprašanje. Moj odgovor je bil: Božja navzočnost v našem obhajanju evharistije in zakramentov. V naši nadškofiji obhajamo vsako nedeljo evharistijo poleg angleščine še v nad 30 različnih jezikih. Predstavil sem delo izseljenskih duhovnikov, ki oznanjamo Kristusa Križanega (nadškofovo geslo iz njegovega grba) in Vstalega v obiskovanju bolnih, ostarelih in pri mnogih pogrebi. Božja navzočnost v socialnem in karitativnem delu naših prostovoljcev,

ki delujejo v naših etničnih misijonskih občestvih in župnijah, molitvenih skupinah. V delu in prizadevanju za ohranjanje verskih in kulturnih tradicij in vrednot, ki smo jih kot migranti prinesli v to deželo, ki bo nocoj, 7. avgusta 2018 ob 11. uri zvečer po poročanju medijev dosegla število 25 milijonov prebivalcev. Avstralija raste ob priseljencih in vsi smo tu, kot pravi sveta Mary McKillop, samo romarji. Božje ime in slavo migrantski duhovniki razširjamo tudi preko svojih medijev, revij, sodelovanjem na Radiu SBS in Radiu 3 ZZZ v Melbourneu. Nadškofu sem izročil seznam vseh izseljenskih duhovnikov s fotografijami in podatki.

Nato smo v skupinah po tri iskali odgovor na vprašanje: Kje bo nadškofija v desetih letih in kako bomo MI (misijonsko poslanstvo) prišli tja? Na tej poti nam bo gotovo pomagalo tudi plenarno zasedanje 2020. O tem pišemo v teh Mislih, kjer je tudi molitev v ta namen.

S hvaležnostjo se spominja naše skupnosti naš dosednji **nadškof msgr. Denis J. Hart DD, ki bo z nami obhajal sveto daritev tretjo nedeljo v avgustu, 19. avgusta 2018.** V soboto, 28. julija 2018, je telefoniral in mi osebno prišel izročiti izraz sočutja in molitvene podpore ob smrti moje mame Marije Božič, katero je nadškof večkrat srečal v Sloveniji leta 2012 in 2017. Z veseljem je sprejel vabilo in ostal z nami na kosilu. Povabil pa nas je tudi na svoj novi dom v Deepdene.

Ob smrti mame Marije sem prejel mnoge izraze sožalja. Iskrena hvala za bližino, za molitve, za svete maše. Pogrebno mašo je 17. julija 2018 vodil in pridigal ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore OFM ob somaševanju nad 30 duhovnikov v podružni cerkvi sv. Andreja na Malem Orehku v župniji Stopiče pri Novem mestu.

HVALEŽEN SPOMIN NA PATRA BAZILIJA: V nedeljo, 5. avgusta 2018, smo se posebej hvaležno spomnili patra Bazilija ob 21. obletnici njegove smrti in pogreba. Poklonili smo se mu z glasbo, pesmijo in njegovo poezijo v duhu verza iz njegove pesmi *Križani*: **A v duši moji pogled Gospodov razplamti se v nov sijaj...**

Po svetem obhajilu je podal uvodne misli p. Ciril, ki je 2. avgusta 1997 vodil pogrebne slovesnosti za + p. Bazilija. Lojze Dominko je na trobento zaigral Tišino. Prijazne misli o p. Baziliju sta občuteno spregovorila Helena Leber v slovenščini in Lenti Lenko OAM v angleščini. Moški zbor Planika je pod vodstvom Rolanda Carmodyja zapel pesem *K tebi želim, moj Bog*. Voditeljica Igralske skupine Melbourne, Draga Gelt OAM, je pripravila člane skupine, da so umetniško posredovali pesmi p. Bazilija iz njegove pesniške zbirke *Spomini nemi me v objem love*, izdane v Ljubljani leta 2012: Romana Žetko pesem *Križani*, Anica Markič pesem *Obtožba*, Vera Brne pesem *Slovo*. Cerkveni pevski zbor je zapel pesem: *Marija, Mati moja*. Sledile so recitacije pesmi: Damon Rousis *Via Poetica*, Draga Gelt *V cerkvi*, Frak Pristov *Počitka si želim*. Pevci zbora

Planika so zapeli *V nebesih sem doma*. Ana Zec je posredovala Bazilijevo pesem *Binkoštno jutro 1947*, Helena Oppelli *Na vrhu* in Peter Bole pesem *Na grobu*. S kora se je oglasila pesem *Marija, Mati ljubljena*. Nastopajoči so na oltar položili nageljne z rožmarinom in trakovi slovenskih barv in grbom. Lojze Jerič, ki je pred leti ustvaril mozaik patra Bazilija, ki je bil za ta dan okrašen ob oltarju, je že ob začetku sv. maše skupaj s p. Cirilom in akolitom Chrisom položil nagelj na oltar, kjer je p. Bazilij daroval svete maše vse od 20. oktobra 1968 pa do svojega zadnjega dne življenja, 26. julija 1997. Po zahvali in blagoslovu je vse občestvo mogočno zapelo pesem *Lepa si, lepa si, roža Marija*. Fotografija vseh sodelujočih je spodaj.

OČETOVSKI DAN bomo kot občestvo obhajali zopet en teden pred samim praznikom in sicer v nedeljo, 26. avgusta, najprej pri sveti maši in potem še v dvorani s programom, ki ga pripravlja Slomškova šola. Priporočamo se za krožnik dobrot za skupno mizo.

MAŠA NARODOV bo isto nedeljo, 26. avgusta 2018, v katedrali sv. Patrika v Melbourneu. Ob 2. uri popoldne bo molitev



rožnega venca v različnih jezikih in ob petju lurške pesmi. Ob 3. uri popoldne bo somaševanje izseljenskih duhovnikov vodil in pridigal novi nadškof msgr. Peter A. Comensoli. To bo njegovo prvo srečanje z nami, različnimi narodi, ki sestavljamo živo občestvo nadškofije, zato smo še posebej vsi povabljeni v stolnico. Zelo dobrodošle ste narodne noše, saj vedno privabite veliko pozornost. Naj po vas spozna močnejše tudi našo narodno skupnost novi nadškof.

OBISK PATRA METODA: Prvo nedeljo v septembru, na angelsko nedeljo, 2. septembra, bo med nami pater Metod Ogorevc. Po smrti p. Bazilija je avgusta 1997 p. Metod prevzel vodstvo misijona v Melbournu; od leta 2001 deluje med rojaki v Lemontu pri Chicagu v Združenih državah Amerike. Ob 10. uri dopoldne bo vodil somaševanje in pridigal, potem se bomo z njim seveda srečali v dvorani. Veseli smo, da je sprejel naše vabilo in bo z nami vsaj kratek čas.

Vsi ti razni obiski in slovesnosti so del našega praznovanja 50-letnice blagoslovitve naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew ter 10. obletnice blagoslovitve kapelice v Ta Pinu. Vrhunec praznovanja bo v dneh od petka do nedelje, od 19. do 21. oktobra 2018, ko bosta med nami v Melbournu ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore OFM in provincialni minister pater Marjan Čuden OFM.

PRAZNIKI: V soboto, 8. septembra, je praznik Marijinega rojstva – mali šmaren, v petek, 14. septembra, pa praznik Povišanja sv. Križa, god slovenske frančiškanske province. V nedeljo, 23. septembra, bomo obhajali **SLOMŠKOVO NEDELJO. Mesec oktober je mesec rožnega venca.** Dvajset minut pred sveto mašo bomo ob nedeljah skupaj molili rožni venec. Molitev bodo vodile članice molitvene skupine, ki jo vodi Frančiška Šajn in se redno zbirajo

Fotografiji desno: Cvetka in Miro Bergoč sta 2. avgusta 2018 za stalno odpotovala iz Melbournu v London, da bosta blizu hčerki Eriki in sinu Andrewju, ki tam živita že več let s svojima družinama. Pri sveti maši v nedeljo, 29. julija, smo jima v Kew zahvalili in zaželeli vso srečo v novem kraju med svojimi najdražjimi.

Obiskal nas je Ivan Pišotek (skrajno desni), ki živi v Rockhamptonu. Na fotografiji z bratom Maksom in njegovo ženo Magdo ter njuno vnukinjo.



Marta Krenos je v juliju obhajala 85 let, mož Franc pa bo slavil 80 let v septembru. Čestitamo!



ob petkih ob 10. uri dopoldne, najprej za sveto mašo ter po maši je molitvena ura ter nato družabno srečanje v kuhinji Baragovega doma. Vedno vabimo nove molivce, da se pridružite.

Nedelja, 7. oktobra 2018, je FRANČIŠKOVA IN ROŽNOVENSKA NEDELJA. Med sveto mašo ob 10. uri dopoldne bomo obhajali ZAKONSKE JUBILEJE.

KONZULARNE URE bodo v knjižnici Slovenskega misijona v Kew v četrtek, 16. avgusta, od 9. ure dalje. Kdor potrebuje konzularne usluge, se naj prijavi na Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri, telefon 02 6290 0000.

NAŠI POKOJNI

DRAGO DAVID TEKLIČ je umrl 24. februarja 2018 na svojem domu v Reservoir. Rojen je bil 24. oktobra 1962. Pogrebna maša je bila 8. marca 2018 v cerkvi St. Joseph the Worker v Reservoir. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park v Glenroyu. Sožalje mami Mariji, očetu Angelu, sinu Jake-ju in bratu Štefanu z družino. *Hvala mami Mariji Teklič za sporočilo.*

ERMINIJA CRNAC rojena RENKO je umrla 9. maja 2018. Rojena je bila 17.07.1928 v vasi Slivje pri Kozini. Pogrebno slovo je bilo v cerkvi Our Lady of Perpetual Help v Maidstone 16. maja 2018. Zapušča sina Eddyja, tri vnuke in šest pravnukov v Melbournu in Adelaidi ter tri sestre v Sloveniji, nam je sporočila njena vaščanka Lilijana Brezovec. Sožalje vsem njenim. *Hvala Lilijani.*

LUIGI (SLAVKO) VERSA je umrl 14. maja 2018 v domu v Estia v Melbournu. Rojen je bil 21. maja 1933 v vasi Prosek (Prosecco) pri Trstu. Pred meseci ga je v domu obiskal p. David. Pogrebno slovo je v kapeli Blair Chapel pokopališča Springvale Botanical Cemetery vodil Fr Peter Conroy v sredo, 23. maja. Naslednji dan, na praznik Marije Pomagaj, v četrtek, 24. maja 2018, je p. Ciril ob 10.30 dopoldne daroval pogrebno mašo v naši cerkvi v Kew. Sožalje ženi Jessie, sinovoma Davidu in Justinu z družinama ter sorodnikom v Avstraliji in na Proseku.

SERGIO AGAPITO je umrl v ponedeljek zjutraj, 21. maja 2018, na svojem domu v Donvale. Rojen je bil 15. februarja 1941 v vasi Mačenegra v hrvaški Istri. Še nedeljo prej je bil pri maši v naši cerkvi v Kew z vsemi člani družine, ko je bila maša 40. dan po pogrebu njegove žene Zdenke – Stelle, ki je umrla 6. aprila letos. Nad 20 članov družine je bilo z njim potem še na kosilu v dvorani. Rožni venec za pokojnega smo molili v torek, 29. maja, ob 11. uri dopoldne v naši cerkvi v Kew; ob 11.30 je bila pogrebna maša, po maši pa sedmina v dvorani. Obred pred kremacijo je bil v sredo, 30. maja, v kapeli krematorija v Lilydale. Sožalje hčerki Jenny ter sinovoma Johnu in Eddieju ter njihovim družinam, družini pokojnega brata Karla v Melbournu, sestri Silvani in družini v Kopru.

EDDIE LUDVIK, rojen 13. junija 1959, je umrl 31. maja 2018. Sožalje njegovemu očetu Stanislavu (mama Anica je umrla leta 2002), bratu Robertu, sinovoma Nicku in Michaelu ter drugim sorodnikom. Njegova žena Anne je umrla oktobra 2014. Pogrebna maša je bila 7. junija 2018 v cerkvi St. Mary's v Greensborough, pokopan je bil na pokopališču Springvale.

TEREZA (REZKA) SMOLICH (SMOLIČ) roj. PEKOLJ je umrla 31. maja 2018 v Warringal Private Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 20. maja 1929 v Vavpči vasi pri Dobrniču. V večeru praznika Marije Pomagaj, v četrtek, 24. maja 2018, jo je v bolnišnici obhajal in mazilil p. Ciril. Ob njej so bili sin dr. Jože ter vnuk Daniel in vnukinja Nicole, ki je pred tem prišla iz Slovenije, kjer je bila na tečaju slovenskega jezika. Rezka je bila nanje zelo ponosna. Rožni venec za pokojno je bil v sredo, 6. junija, ob 10. uri dopoldne v naši cerkvi v Kew, ob 10.30 pa je sledila pogrebna maša. Pokopana je bila na pokopališču Keilor v grob pokojnega moža Janeza, ki je umrl 16. januarja 1999. Sožalje sinu Jožetu, vnuku Danielu, vnukinji Nicole, družini pokojnega brata Jožeta Pekolja ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

AVGUST (GUSTI) VINKO je bil rojen 27. julija 1931 v vasi Šafarsko pri Razkrižju. Tam je hodil v šolo in tam je preživel mlada leta, ki pa so bila zaznamovana tudi z drugo svetovno vojno in povojnimi razmerami, kar je pomenilo tudi življenje v pomanjkanju in revščini. Ko je malo odrasel, je delal kot prodajalec, a je leta 1957 šel čez mejo v Avstrijo. V Gradcu se je leta 1957 poročil z Angelo Karba od Svetega Jurija ob

Ščavnici, na božični dan leta 1958 pa sta skupaj prišla v Avstralijo. Nekaj tednov sta preživela v Bonegilli, potem nekaj mesecev v NSW, nakar pa sta prišla v St. Albans, kjer sta živela vse svoje nadaljnje življenje. Rodili sta se jima hčerki Biserka in Monika, ko sta se pa hčerki poročili, sta dobila tudi vnukinji Abbyand in Moniko. Gusti je delal kot predelavec v tovarni jeklenih cevi. V sredo, 30. maja 2018, je odšel v večnost – umrl je na svojem domu ob skrbi njegove žene Angele. Gusti je bil zelo dejaven v Slovenskem društvu St. Albans; bil je večkrat član odbora, tajnik društva in vedno pripravljen pomagati. V znamenje hvaležnosti za njegovo delo ga je društvo imenovalo za častnega člana. Ko smo imeli v St. Albansu slovenske maše, je prišel v zakristijo po berila, da je bral in dobil še druge. Po nesreči z avtomobilom je pešal, tako da na drugo nedeljo v maju z Angelo nista prišla k maši. Vseeno nas je vest o njegovi smrti presenetila. Sožalje ženi Angeli, hčerkama Biserki Mate in Monici McDonough z družinama, bratu Mirku v Sloveniji, trem sestram in bratu v Franciji ter sorodnikom.

MARIA TERNAR roj. GJERKEŠ je bila rojena 13. novembra 1926 v vasi Gomilica pri Turnišču v Prekmurju. Imela je pet bratov in tri sestre. Najprej je odraščala doma, ko pa je bila stara 9 let, ji je umrla mama in Marija je šla živeti k starim staršem. Delala je na kmetiji, delala je rezance in druge kuhinjske potreščine in jih nosila na trg. Leta 1948 se je poročila s Francem Ternarjem iz Turnišča. Rodili so se jima trije otroci: Anton, Marija in Barbara. Življenje je bilo takrat v Sloveniji težko, in družina je marca 1960 odšla čez mejo v Avstrijo, avgusta pa so že prišli v Avstralijo, kamor jih je sponzorirala njena sestra Ana, ki je bila že tu. Ves čas so živeli v St. Albansu, Marija pa je običajno delala kot kuharica in gospodinja. Otroci so se poročili in z možem sta se razveselila najprej dveh vnukinj in treh vnukov, dočakala pa je tudi osem pravnukov oz. pravnukinj. Leta 2001 je umrl mož Franc in družina se je združila v žalovanju in tolažbi. Po nekaj letih sta postala prijatelja z Jankom Klemenčičem, ki je skrbel zanj do njenega odhoda v dom za starejše pred nekaj leti in tudi v domu. Po možganski kapi pred tednom in pol so jo

odpeljali v Royal Melbourne Hospital, od koder jo je v nedeljo, 10. junija 2018 zjutraj, Bog poklical k sebi v starosti 91 let in pol. Pokojna mama je bila verna in pobožna žena, ki je veliko časa preživela z rožnim vencem, čislo, kot rečete Prekmurci, v roki. Pred slovesom iz cerkve smo zato zanj zmolili še desetko rožnega venca. Sožalje sinu Antonu ter hčerkama Mariji in Barbari z družinami petih vnukinj oz. vnukov ter osem pravnukov oz. pravnukinj. Za njo žalujejo tudi drugi sorodniki v Avstraliji ter sorodniki v Sloveniji, v Nemčiji in Kanadi. Pogrebna maša je bila 18. junija 2018 v cerkvi St. Mary MacKillop v Keillor Downs, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Keilor, kjer že počiva njen mož.

VALENTIN LENKO

je bil rojen 6. februarja 1936 v Ljubnem ob Savinji. V njegovi mladosti se je družina večkrat selila od kmetije do kmetije.

Imel je še dva brata in dve sestre, še ena sestra je umrla kot otrok. Po vojaščini se je zaposlil v Cinkarni Celje, kjer je postal žerjavist in šofer.

Leta 1960 se je poročil s Tilko (Matildo) Mavrič in mlada družina je živela v svoji hiši v Celju. Čez nekaj let je šel Valentin za dve leti in pol delat v Nemčijo, kjer je izvedel za možnost, da se lahko družina preseli v Avstralijo. Leta 1968 sta s tremi otroki prišla v Avstralijo, tu pa so se jima rodili še trije. Po nekaj dneh v Bonegilli in po desetih mesecih pri prijateljih Knapovih v Springvale so od takrat ves čas živeli v Mulgrave. Družina je bila vedno povezana s slovensko cerkvijo in misijonom, še posebej, ko so kupili prvi avto, da so se lahko pripeljali v Kew. Valentin je bil dolgoletni član pastoralnega sveta in pevskega zbora, več let pa je vodil skupino prostovoljcev, ki kosijo travo in skrbijo za urejenost okolice Baragovega doma in cerkve. Bil je tudi ustanovni član Slovenskega društva Planica in dolgoletni član odbora Slovenskega narodnega sveta. Doma je bil s prelepe Savinjske doline, zato ni čudno, da je imel rad naravo in bil izredno zaveden Slovenec in ponosen državljan Avstralije. Bil je ribič, lovec, čebelar in vrtnar. Pred osmimi leti je resno zbolel, pred nekaj leti pa so si bolezni začele kar podajati roke. Veliko je bil po bolnišnicah, prestal več



operacij in zdravljenj, ko mu medicina ni mogla več pomagati, pa je ostal doma v oskrbi skrbne žene in otrok. Hčerki Stephanie (Štefka) in Lidija sta medicinski sestri in sta z neverjetno strokovnostjo in ljubeznijo skrbeli za očeta. Pater Ciril mu je v letih njegove bolezni večkrat podelil zakramente, zadnjikrat še nekaj tednov pred smrtjo. Vedno je bil vesel obiska in tolikokrat se je znova in znova kljub svoji bolezni napotil na kor naše cerkve. Na praznik svetih slovanskih apostolov Cirila in Metoda, zavetnikov naše cerkve, 5. julija 2018, se jima je v zgodnjih jutranjih urah v večnosti pridružil tudi on. Družina je bil zbrana okrog njega v molitvi in kropljenju z lurško vodo – naj ga tudi Lurška Mati Božja sedaj v nebesih priporoči svojemu Sinu. Od njega smo se poslovili 10. julija 2018 v naši cerkvi v Kew z rožnim vencem in pogrebno mašo, nato pa smo ga pospremili na pokopališče Springvale. Ganljivo je bilo pogrebno slovo družine, saj imata Valentin in Tilka šestnajst vnukinj oz. vnukov ter štiri pravnuke, ki so pred zaprtjem obstopili krsto, zmolili za starega ata Sveti angel, zapeli Angelček varuh moj ter mu položili v krsto spominčke. Iskreno sožalje ženi Tilki, otrokom Marku, Stephanie, Andreju, Lentiju, Toniju in Lidiji in njihovim družinam ter družinam dveh sester in dveh pokojnih bratov v Sloveniji.

MARIJA URŠIČ roj. SEDEJ je bila rojena 1. julija 1932 v kraju Poče pri Cerknem. Imela je še brata Janka, ki je v Sloveniji že pokojni. Leta 1949 se je v Sloveniji poročila s Francem Uršičem in v zakonu so se jima rodile tri hčerke: Majda, Jožica in Cvetka Monika. Leta 1958 so prišli v Avstralijo in po odhodu iz Bonegille živeli v Moonee Ponds in 52 let v St. Albansu. Dobro štiri mesece je preživela v domu za starejše, od koder jo je Bog 6. julija 2018 poklical k sebi. Od nje smo se poslovili v petek 13. julija s pogrebno mašo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu in jo pospremili na pokopališče in položili v grob, kjer od septembra 2015 že počiva njen mož. Sožalje hčerkam Majdi, Jožici in Cvetki Moniki ter njihovim družinam devetih vnukinj oz. vnukov ter 16 pravnukinj oz. pravnukov.

IGNAC (NACE) KALISTER je bil rojen 22. septembra 1933 v vasi Juršče pri Pivki. Imel je še sestro Kristino in brata Mirota. To je bil čas, ko je ta del Slovenije spadal pod Italijo, in Ignac je hodil nekaj let, do propada Italije, v italijansko

šolo. Delal je doma na kmetiji in v gozdovih. Ko je bil star 19 let, je bil poklican k vojakom v jugoslovansko vojsko, a je raje pobegnil v Italijo. Leta 1954 je prišel v Avstralijo in po bivanju v Bonegilli je šel na obiranje grozdja, delal je na sistemih za zalivanje v Gippslandu, nato odšel na delo v Snowy Mountains in prišel v Sydney, kjer je v slovenskem domu, ki ga je vodil p. Bernard Ambrožič, srečal bodočo ženo Pavlo Strle. Poročil ju je p. Bazilij novembra 1960 v cerkvi sv. Janeza v Vzhodnem Melbourneu. V Melbourneu je delal v gradbeništvu, živeli pa so v Thornbury, v Kingsbury in nato v Yallambie. Rodili sta se jima hčerki Irena in Jenny, imata pa tudi vnuka Maksa. Zadnjih sedem let je Ignac preživel v domu za starejše Carnsworth v Kew, nasproti naše cerkve in Baragovega doma, kjer je velikokrat prejel sv. obhajilo in zakramente. Žena Pavla ga je obiskala vsak dan vseh sedem let in mu pomagala, da je lahko zaužil kosilo. Umrl je v bolnišnici Austin v Heidelbergu 8. julija 2018. Od pokojnega moža, očeta in starega očeta smo se poslovili v naši cerkvi v Kew 17. julija 2018 z rožnim vencem in pogrebno sveto mašo, nato pa smo ga pospremili na pokopališče Keilor. Za njim žalujejo žena Pavla, hčerka Irena in njen mož Randel ter njun sin Max in hčerka Jenny, žalujejo pa tudi sorodniki v Avstraliji in Sloveniji. Njegov brat Miro je umrl v Sloveniji, star 22 let, njegova sestra Kristina Slavec pa je umrla v Melbourneu julija 2013.

pater David Šrumpf in pater Ciril

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega moža **IGNACA KALISTER** bi se rada zahvalila patru Cirilu in patru Davidu ter vsem prijateljem, ki ste ga v času dolge bolezni obiskovali. Vesel je bil vsakega obiska, tudi če ni povedal, smo videli njegov nasmeh. Hvala patru Davidu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od mojega moža, očeta in starega očeta. Prisrčna hvala pevcem, ki ste mu zapeli v cerkvi in na pokopališču. Vsem iskren Bog povrni.

Žena Pavla, hčerki Jenny in Irene z možem Randel ter vnuk Max.

Albury NSW –Wodonga VIC
ANA (JOŽKA) ISKRA roj. UDOVIČ se je tiho poslovila s tega sveta. Umrila je 25. maja 2018 v bolnišnici 'Mercy Hospital' v mestu Albury NSW in bila pokopana 1. junija 2018 na pokopališču v Wodongi VIC. Po dolgoletnih boleznih in trpljenju je odšla k zadnjemu počitku. Zapušča moža Toneta in hčerko Joanne s partnerjem Gregom. V Sloveniji pa sestro Marijo z družino ter sorodnike v Avstraliji in Sloveniji. Sestra Milenka je že med pokojnimi. Ana je bila rojena 28. julija 1935, staršema Mili in Jožetu v Novokračinah pri Ilirski Bistrici. V povojnih letih se je družina nekajkrat selila in se končno ustalila v Novokračinah številka 28. Junija leta 1956 sta skupaj s fantom Tonetom zapustila rojstni kraj in odšla s trebuhom za kruhom čez mejo v Italijo. V begunskem taborišču v Vidmu - Udinah v Italiji sta se poročila. V taborišču sta ostala do julija 1957, ko sta dobila vstopno vizo za Avstralijo in z ladjo Aurelia odplula v neznani kraj. Pristala sta v Melbourneu, od tam so ju napotili v taborišče Bonegilla, kjer sta ostala do leta 1962. V tem taborišču se jima je 10.10.1957 rodil sin Dennis. Delala sta in si s prihranki kupila družinsko hišo v Wodongi, kjer sta ostala vrsto let. Tu se jima je 3.1.1968 rodila hčerka Joanne. Kmalu zatem sta začela z gradnjo nove hiše v Albury, 505 Saunders Ave, kjer sta preživela ostala leta svojega življenja. Ana je bila šibkega zdravja, toda z neverjetno voljo se je upirala in odganjala bolezni, želela je živeti. Poskušala je vse možno, da si olajša trpljenje. Končno ni šlo več, poslovila se je tiho in potrpežljivo, tako, kakor je tudi živel. Močno jih je prizadela tudi izguba sina Dennisa. Ana - Jožka je bila poleg vseh zdravstvenih težav zmeraj nasmejana in družabna, po svojih močeh tudi pridna in delavna. Bila je dobra kuharica, zelo nadarjena za pletenje in razna druga ročna dela. V vsemu pa zelo, zelo natančna; imela je izreden čut za red in točnost. Po svojih zmožnostih je vedno pomagala tudi v slovenskem klubu 'Snežnik', Albury – Wodonga. Počivaj v miru in naj ti bo lahka rdeča avstralska zemlja! Zahvaljujemo se vsem za izrečena sožalja in cvetje ter hvala vsem, ki ste se udeležili pogreba. Žalujoči: mož Anton, hčerka Joanne s partnerjem in ostali sorodniki.

Alexander Braletitch nam je sporočil, da je umrla njegova žena **BERNICE MARY CECILIA CLARE BRALETITCH roj. DOHERTY**. Alexandru in družini naše iskreno sožalje. Več o njej bomo objavili v prihodnjih Mislih.

Tik pred oddajo Misli v tiskarno sporočamo še o smrti Štefana Srneca in Drage Felicissimo rojene Mršnik. Oba je v soboto, 4. avgusta 2018, obiskal pater Ciril in oba sta pri polni zavesti prejela zakrament maziljenja. Štefan je naročil prav posebne pozdrave za rojake in prosil patra Cirila, da to tudi zapiše.

ŠTEFAN SRNEC je umrl v ponedeljek, 6. avgusta 2018, v bolnišnici Caulfield Hospital. Rojen je bil 20. avgusta 1929 v kraju Gibina pri Ljutomeru. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v torek, 14. avgusta 2018. Sožalje ženi Luciji, otrokom Lily, Eddi, Igorju, Branku in Štefanu mlajšemu z družinami, sestri Tereziki Simunkovič z družino v Melbourneu, bratu Tonetu v Kanadi ter sestram Ilonki, Bernardi in Marti v Sloveniji ter njihovim družinam. Več o pokojnem Štefanu v prihodnjih Mislih.

DRAGA FELICISSIMO roj. MRŠNIK je umrla v ponedeljek, 6. avgusta 2018 v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojena je bila 20. 11. 1935 v vasi Smrje pri Ilirski Bistrici. Pogrebna maša je bila v cerkvi Our Lady Help of Christians, East Brunswick v ponedeljek, 13. avgusta 2018. Pokopana je na pokopališču Melbourne General Cemetery. Sožalje možu Gildu (Džildu), otrokom Margaret, Riti in Johnu (Ivanu) z družinami, sestri Radi Grahor z družino in družini pokojnega brata Tonija v vasi Smrje. Več v prihodnjih Mislih.

PERTH WA, Zahodna Avstralija
DANICA MAURICH roj. CEK je umrla 23. julija 2018 v bolnišnici Sir Charles Gardner Hospital v Nedlands (Perth WA). Rojena je bila novembra 1929 v vasi Prestranek, odraščala pa je v Hrušici, kjer je spoznala svojega bodočega moža Stanka Mauriča. Z njim in s svojim bratom Antonom Cekom so skupaj pobegnili v Trst 14. novembra 1948. V Trstu se je poročila in potem so ju poslali v kamp v Neapelj ter pozneje v Bremerhaven v Zahodno Nemčijo, od koder sta z ladjo odplula v Avstralijo in po 25 dneh 2. novembra 1950 prispela v Fremantle. V Perthu sta mlada in polna navdušenja pričela z nepremičninami (real estate) in pozneje z gradbeništvom ter bila zelo uspešna. Rodila sta se jima sinova Martin

in Robert. Danica je veliko dala na izobrazbo, zato sta oba sinova študirala: Martin na Scotch College in Robert na Aquinas College ter nato oba na univerzi. Z možem Stankom sta tudi veliko potovala po Avstraliji, Evropi in Severni Ameriki, kjer sta imela sorodnike v Clevelandu in Torontu. Rada sta se družila in sodelovala v aktivnostih Slovenskega kluba Perth ter bila gostitelja slovenskih duhovnikov in škofov, ki so občasno prihajali na obisk k rojakom v Perth. Pater Ciril se dobro spominja obiskov in gostoljubja v Maurichevem domu v

letih 1983 do 1992. Pater David je ob svojih obiskih v Perthu zadnja leta v spremstvu Ane Kočar obiskal Danico, za kar so mu hvaležni, je v poročilu zapisal sin Martin. Danica zapušča sinova Martina in Roberta z družinama, mož Stanko je umrl 6. marca 1998, star 76 let (rojen je bil v Hrušici). Rožni venec in pogrebna maša sta bila v cerkvi Infant Jesus Catholic Church, Carmelite Community, Morley WA v ponedeljek, 6. avgusta 2018. Pokopana je na pokopališču Fremantle Cemetery. Sožalje vsem domačim.

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101
Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalac in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888



Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze



816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line: (03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Slovenska igralska skupina Melbourne



vas vljudno vabi na predstavo,
posvečeno največjemu slovenskemu pisatelju,
pesniku, kulturniku in vizionarju

IVANU CANKARJU

ob 100-letnici smrti

1876 – 1918



Ivan Cankar pravi:

»**RESNICA JE POSODA**

VSEGA DRUGEGA:

LEPOTE, SVOBODE,

VEČNEGA ŽIVLJENJA.

DOKLER SEM ZVEST RESNICI,

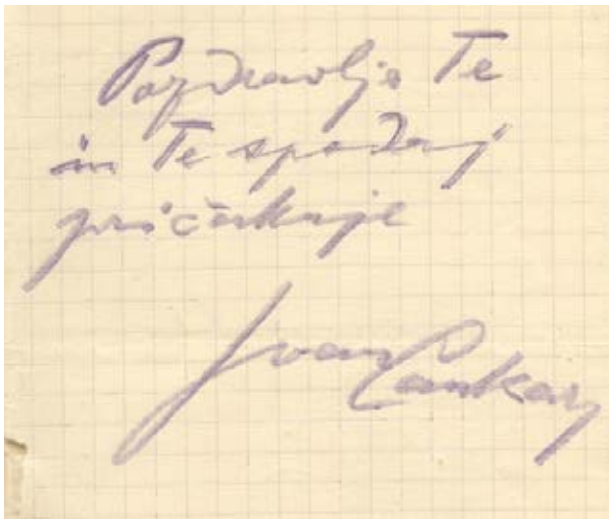
SEM ZVEST SEBI;

DOKLER DELAM

V NJENEM IMENU,

BO MOJE DELO RODOVITNO.

*Lepota je kakor Bog - luč prepleta
v tisočeri žarkih vse vesoljstvo;
sije v soncu, luni in zvezdah;
roma z vetrom, prodira kamen –
povsod je . . . «*



Premiera - Slovensko društvo Geelong

v nedeljo, 9. septembra 2018, ob 3.00 popoldne

Slovensko društvo Planica, Springvale

v soboto, 15. septembra 2018, ob 2.00 popoldne

Slovenski klub Jadran, Diggers Rest

v nedeljo, 23. septembra 2018, ob 2.00 popoldne

Versko in kulturno središče, Kew

v nedeljo, 30. septembra 2018, ob 11.30 dopoldne

Kratke prizore iz Cankarjevih dram, črtic
in nekaj pesmi bodo predstavili:

Vera Brne, Anica Markič, Frank Pristov,

Damon Rousis, Ana Zec in Romana Žetko.

Vezno besedilo, scenarij in režija - Draga Gelt OAM,
pomoč pri režiji: Vera Brne in Anica Markič

Spoštujmo delo najboljšega slovenskega pisatelja in dramatika!